

EL RAVAL pàg 8
Gran operatiu policial
per desallotjar l'espai
ocupat La Tancada

DIA EUROPEU DEL COMERÇ pàg 25
Pròsper Puig (Barcelona Comerç):
"El projecte de la capitalitat europea
ha de reflectir l'esperit de la ciutat"

línia Ciutat Vella ^{15 anys}

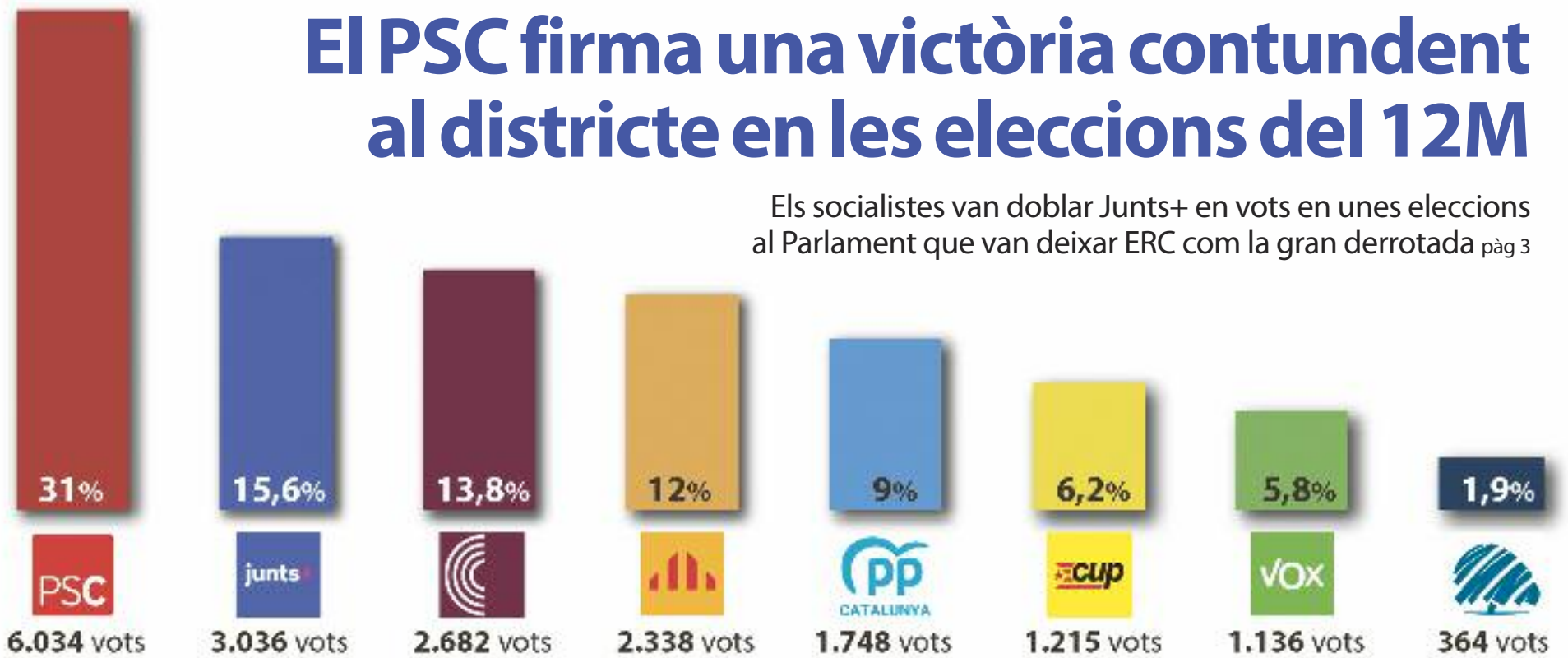
Número 153 · Maig 2024 · liniaciutatvella.cat

Aprovat el polèmic projecte per a l'ampliació del Macba

La transformació de la plaça dels Àngels genera rebuig des de fa temps entre una part del veïnat del Raval pàg 8

El PSC firma una victòria contundent al districte en les eleccions del 12M

Els socialistes van doblar Junts+ en vots en unes eleccions
al Parlament que van deixar ERC com la gran derrotada pàg 3

línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 19 · Maig 2024 · linialarambla.cat

Arrenca l'esperada reforma de la Foneria de Canons

De moment les obres se centren en les façanes i la coberta d'un edifici
que serà un centre de cultura digital a partir de l'any 2027 pàg 16

AMICS DE LA RAMBLA pàg 11
Reclamen un millor
manteniment al passeig

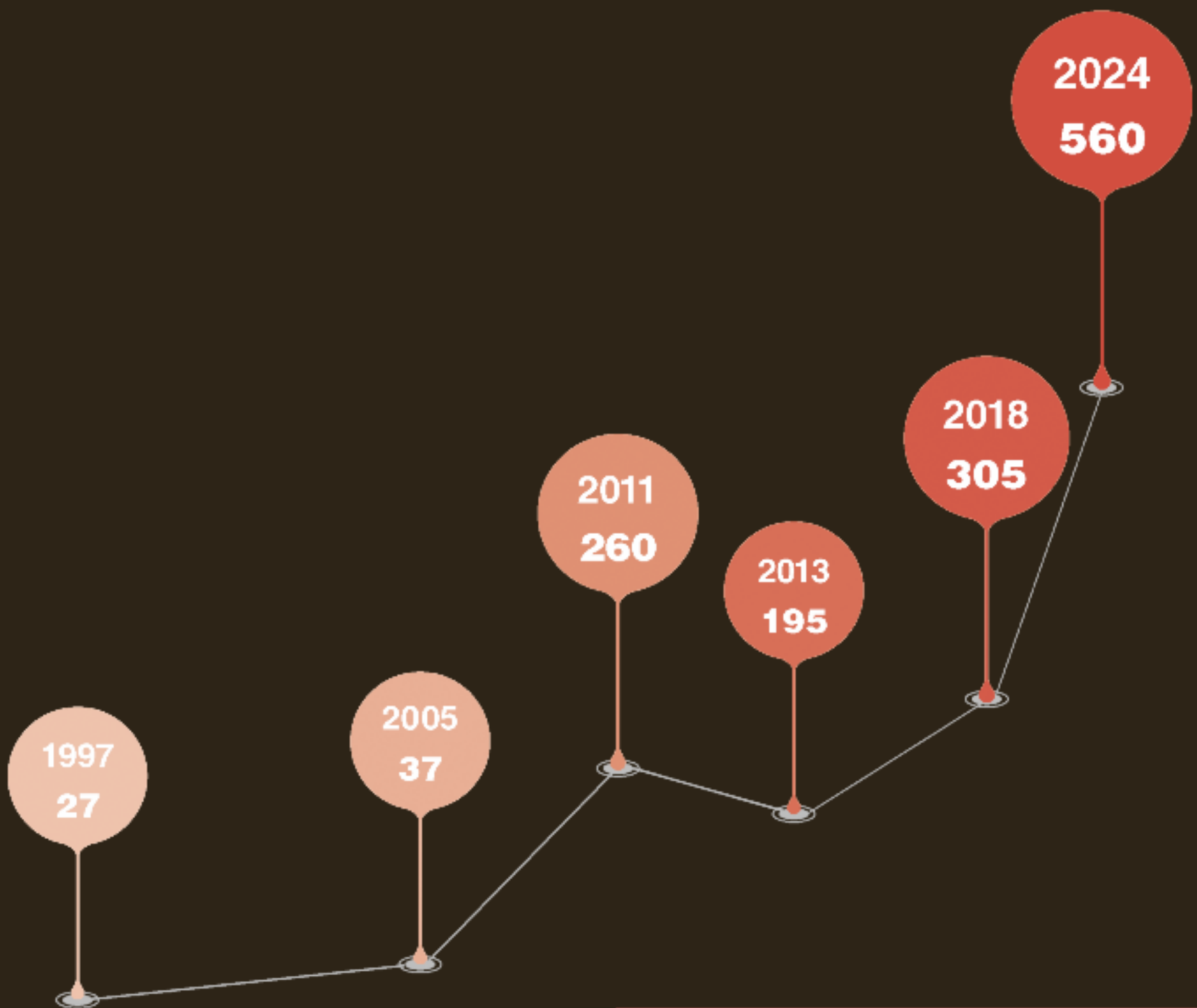
PREMI DE PRESTIGI pàg 17
Trien la Boqueria com
el millor mercat del món

HOMENATGE pàg 18
George Orwell ja té
una placa a la Rambla

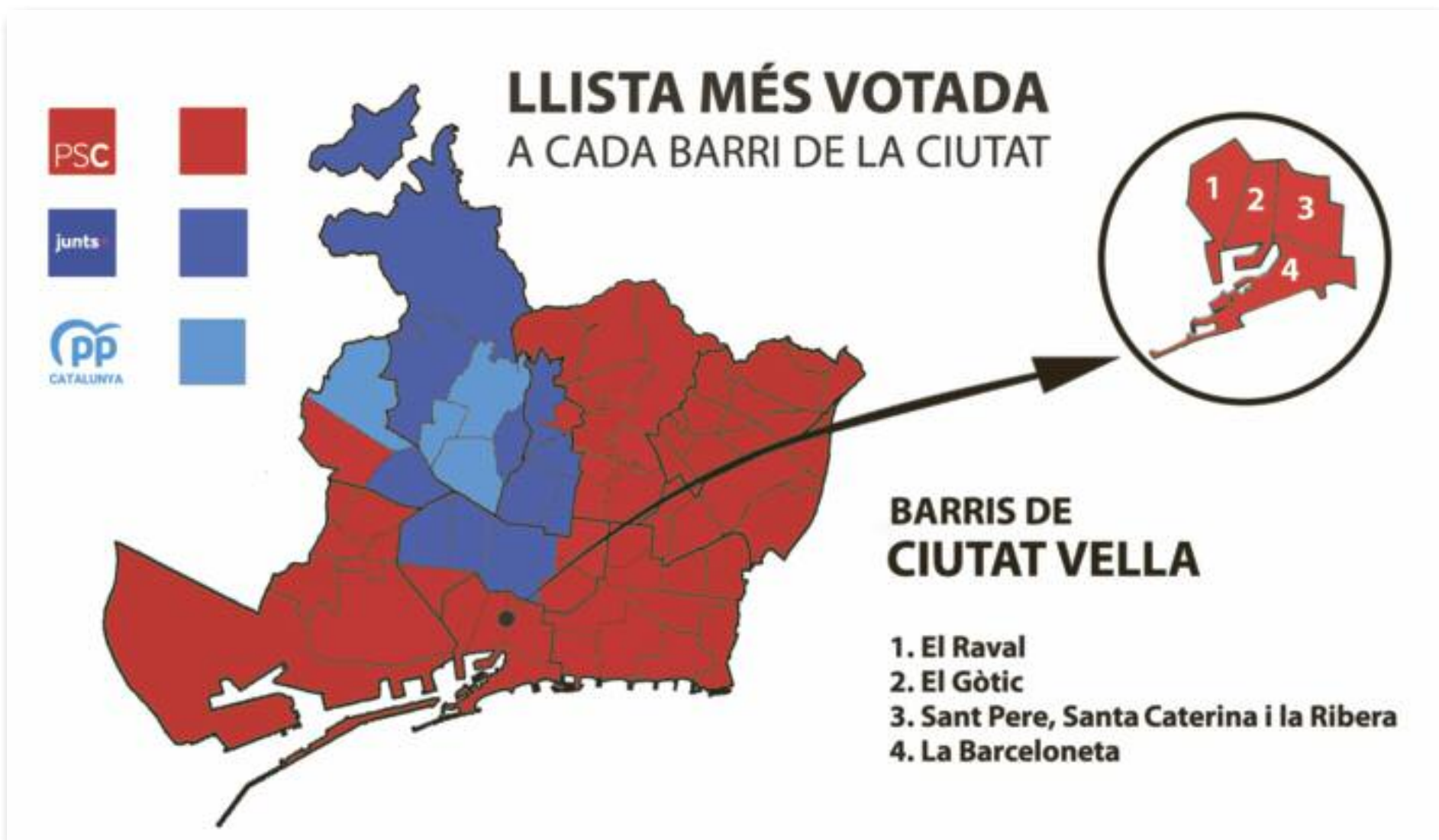
associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

A Ciutat Vella, el PSC es va endur la victòria a tots els barris. Infografia: Línia Ciutat Vella

El PSC s'imposa a Ciutat Vella

» Els socialistes, que van guanyar a Catalunya, també van firmar una còmoda victòria al districte
 » Junts+ i Comuns Sumar van fer el 'sorpasso' a ERC, que va caure fins a la quarta posició aquest 12M

Raül Martínez
 CIUTAT VELLA

Les eleccions al Parlament del 12 de maig van deixar una còmoda victòria del PSC al conjunt del país amb 42 escons. Un triomf que també es va produir a Barcelona i al districte. Com ja havia passat en altres cites amb les urnes, Ciutat Vella va confiar en els socialistes. De fet, malgrat l'abstenció de més de la meitat dels electors, la candidatura de Salvador Illa va aconseguir el doble de vots que la segona opció del districte: Junts+.

La diferència entre els de Puigdemont i el PSC va ser de prop de 3.000 vots. Illa en va obtenir 6.034, un 31% del total, mentre que Junts+ va arribar als 3.036, un 15,6% de les paperetes. Tots dos partits van registrar enguany millors resultats que en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya. Els socialistes, però, van sumar 1.167 nous vots, mentre que els juntares van convèncer només 35 electors més al districte.

PATACADA D'ERC

A Ciutat Vella, com arreu del país, es va fer evident la derrota d'ERC. Els republicans van passar de 33 a 20 diputats al conjunt de Catalunya i van caure fins a la tercera

posició entre els més votats. Al districte, però, la candidatura de Pere Aragonès va tenir uns resultats encara pitjors, i va quedar cinquena, per darrere de Junts+ i Comuns Sumar. ERC només va atreure el vot de 2.338 veïns de Ciutat Vella, un 12% del total. Els resultats van quedar lluny del 18,5% del 2021.

Els comuns, malgrat perdre 85 vots respecte dels darrers comicis catalans van superar els republicans. El partit d'Albiach, amb un 13,8% dels suports, va resistir millor a Ciutat Vella que al conjunt del país, on va quedar en el sisè lloc després d'obtenir sis diputats, dos menys que fa tres anys.

En canvi, el PP va ser un dels grans beneficiats del 12M. Els populars van firmar una gran jornada electoral –de 3 a 15 diputats– i van recollir al districte el 9% dels suports (1.748 vots). L'opció liderada per Alejandro Fernández va triplicar els resultats que va assolir el 2021, quan amb prou feines va atreure 690 vots, un 3,5% del total.

LA CUP PERD FORÇA

La jornada electoral també va ser negativa per un altre dels grans perjudicats de les eleccions, la CUP, que va caure fins al sisè lloc a Ciutat Vella. A la cambra catalana, els anticapitalistes van passar de 9 a 4 diputats. La candidatura

de Laia Estrada, va perdre 525 vots al districte i es va haver de conformar amb un 6,2% dels suports.

L'extrema dreta de VOX va viure una nit tranquil·la, amb uns resultats molt similars als del 2021. El candidat Ignacio Garriga va aconseguir 1.136 vots al districte (5,8%), 64 menys. Aquests resultats van suposar una caiguda de 0,3 punts i van situar la candidatura com a setena opció al districte.

Finalment, l'extrema dreta independentista d'Aliança Catalana, que va aconseguir dos diputats, va recollir 364 vots (1,9%) a Ciutat Vella. Ciutadans, per la seva banda, va certificar la seva defunció i només va sumar uns irònics 155 vots, un 0,8% del total.

BARCELONA, DEL PSC

Els resultats de ciutat van deixar una victòria incontestable del PSC. Els socialistes van recollir el 28% dels suports (183.739 vots), amb una àmplia distància sobre Junts+, que va ocupar el segon lloc (19,7% punts percentuals gràcies a 129.686 vots) Una de les sorpreses de la nit va ser el tercer lloc del PP (13,7%), que va quedar per davant d'ERC (12,9%). Comuns Sumar va ser la cinquena formació (8,9%), Vox la sisena (6,2%), la CUP la setena (4,7%) i Aliança Catalana la vuitena (2%).

Els socialistes tenyeixen tot el districte de vermell

BARRIS ▶ Pel que fa als barris de Ciutat Vella, l'èxit del PSC va ser incontestable. Els socialistes van ser els més votats als quatre barris, però amb diferències considerables i una abstenció disparada fins al 54,6%. En canvi, la segona plaça va quedar més repartida. Al Raval, el PSC va aglutinar un 34,4% dels suports i va aconseguir els millors resultats del districte. Els de Comuns Sumar van ser segons amb un 14,4% dels vots, a una còmoda distància de Junts+ (12,2%). ERC va caure fins a la quarta posició, amb un 10,4% de les paperetes, seguit del PP (9,4%), VOX (6,6%) i la CUP (5,9%).

L'equilibri de forces al barri Gòtic va ser diferent. Malgrat la clara victòria d'Illa, amb un 25,5% dels vots, el PSC va tenir els seus pitjors resultats al districte. La candidatura de Puigdemont (18,6%) va ser la més beneficiada per la moderació socialista. Els comuns (14,5%) van quedar tercers, a una distància còmoda d'ERC (12,2%). La CUP (8,6%) va ser la cin-

quena opció, molt igualada amb el PP (8,4%) i pràcticament doblant VOX (4,7%).

L'aposta pels socialistes (30,4%) va repetir-se a la Barceloneta. Els juntares (17,5%) van ser segons, amb ERC (16,4%) tercera, més forta que a la resta de barris. Els comuns (9,8%) van tenir els seus

54,6%

És l'abstenció més elevada de la ciutat i es va registrar al conjunt de Ciutat Vella

pitjors resultats, amb el PP (9%) a la vora i un VOX (6,7%) que va superar la CUP (4,1%).

A Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, el PSC (30%) va tornar a ser primer i els de Junts+ (17,5%) segons. La tercera plaça va ser per Comuns Sumar (15,1%), i la quarta per als republicans (11,4%). El PP va assolir el 8,7% dels suports, la CUP el 6,7% i VOX el 4,9%.

La lupa

Valors que s'esquerden

per Ester Safont, docent

L'educació en valors és un objectiu clau a tenir en compte per al desenvolupament integral de l'alumnat. L'escola s'hi compromet, òbviament, però què passa quan transcendeixen conductes impròpies? En qui es descarrega la responsabilitat quan proliferen gestos irrespectuosos, discriminatoris o que vulneren el dret a la imatge o la preservació de la intimitat, per exemple? És l'escola qui ha de subscriure aquest desmantellament? És la família la causant d'aquest despropòsit? En culpem l'administració?

Així com un arbre jove, acabat de plantar, s'acostuma a lligar a una estaca que l'ajuda a créixer ferm els primers anys, i quan ja ha aconseguit alçar-se ben formós sense ajut extern se li retira, els nostres infants necessiten que tots plegats els guiem en el camí del creixement personal cap a la seva autonomia.

Recentment, una allau de pares i mares ansiosos i preocupats per procurar el millor per als seus fills han assistit a l'assignació de les places escolars corresponents. L'escola és la màquina de tren que encapçala el comboi. Es compartimenta en els vagons de l'alumnat, el professorat, el personal d'administració i serveis, el monitoratge d'activitats complementàries, el departament d'orientació, l'AFA... Tots ells constitueixen el marc idoni per al procés d'ensenyament-aprenentatge i en són actors amb un paper principal que no dissemina el compromís de cadascun d'ells per esdevenir escenari de civilitat delicada.

El centre escolar és el motor, però si alguna peça de l'engranatge s'oxida i es desenganxa, el tren tendeix a descarriar. Per tant, mantenir el rumb és tant màgic com essencial i imprescindible. Valors com l'educació sexual i afectiva, la igualtat de gènere, la cultura de l'esforç, el compromís, el consum responsable, el respecte, l'empatia o evitar el malbaratament alimentari constitueixen de per si l'ADN de la tasca escolar desenvolupada pels centres educatius.

És una custòdia compartida. Sense confiança mútua i corresponsabilitat tot es complica. Des de la darrera dè-

cada del segle XX, els pares comencen a voler saber què es fa a l'escola, i aquesta es posa a demanar de forma més bel·ligerant la col·laboració de les famílies per tirar endavant el seu projecte educatiu. S'intenta, doncs, gestar una aliança que garanteixi ponts de diàleg comunicants per a interaccions positives. Malgrat tot, si aquest maridatge no sorgeix de forma espontània, i la beguda no fa més gustos l'àpat, es desencadenen un seguit de despropòsits construïts damunt de retrets.

Està científicament provat que la implicació de la família és decisiva per a l'assoliment de l'èxit acadèmic, un aspecte clau del qual els pares n'haurien de ser plenament conscients.

I com es fa això? Per damunt de tot, a través de dimensions com la sensibilitat, la reciprocitat i l'establiment de límits, sempre a recer d'un bon clima afectiu a la llar. A casa convé parlar de l'escola, ajudar a desenvolupar uns bons hàbits de treball, insistir en la planificació, en el fet que l'actitud envers l'aprenentatge sigui positiva i es respecti la persona, instar a demanar ajuda quan es precisi, llegir junts... En definitiva, testimoniar una bona voluntat per fer de la relació família-escola una acció compartida. En aquest context, per tant, esdevenir models és determinant per a la formació d'aquells 'testos' que volem que s'assemblin a les 'olles'.

Si els infants no saben què esperem d'ells, tampoc saben què han de fer. Naturalment, ells es descobreixen a si mateixos a través de límits externs. En cas d'absència d'aquest topall, es poden confondre i prendre un rol omnipotent, completament erroni i nociu, que en arribar a l'adolescència esclati per manca de coneixement personal respecte de quin és el seu propi llindar. Els límits haurien de ser una mena de mur de contenció que guia sense jutjar i acompanya sense estrènyer. Malauradament, els docents lluiten diàriament contra actituds d'alumnes que confien que els pares els hi resoldran tot, independentment del que facin, i ja s'ha apuntat que aquest no

és el camí; que el traçat idoni preveu l'emparament mutu d'ambdues institucions: la familiar i l'escolar.

Ens manca, per últim, una darrera perspectiva per sumar a aquesta deliberació. Es presta incloure el paper de l'administració en aquest improvisat sànet. Seria mesquí ignorar el sentiment de solitud que poden experimentar les famílies, la sensació d'incapacitat, quan no de culpabilitat, i les seves pors amanides de dubtes. Se senten discursos socials que parlen de manca de responsabilitat de les famílies mitjançant acusacions com que s'han desentès de les seves tasques educatives o bé que les han delegat per complet a l'escola. Potser hauríem de rebaixar el nivell d'exigència i pensar en tots els que rebutgen l'atenció familiar rebuda però ignoren com capejar la seva pròpia situació personal.

No seria competència de les administracions que des de diferents àmbits (serveis socials, centres de recursos pedagògics, plans educatius d'entorn o programes educatius de ciutat) es creessin instruments de suport? Si no es visualitza la funció educativa de la família i se li dona suport des d'un àmbit comunitari que atengui les seves variades necessitats, no s'oferiran sortides coherents a una mancança que afecta un bé col·lectiu. Existeixen propostes de tots colors, que amb la injecció de recursos econòmics i estructurals necessaris podrien ser mesures guardadores. Des de programes de relació intergeneracional (els avis, els nostres grans mestres!) fins a ajuts i programes d'activitats de vacances en família, passant per l'expansió d'iniciatives com 'la casa dels petits' (amb pares i mares novells i no tan novells que intercanvien experiències mentre els nens i nenes socialitzen), pel disseny d'activitats extraescolars amb una implicació més directa dels progenitors, per expandir el projecte de 'patis oberts' de les escoles, per clubs de lectura, per espais familiars que ajudin a llegir el món tot prenent un cafè...

Família, escola i societat, un trespeus aferrat al sòl que només ens pot empènyer ben amunt!

Les millors perles

La paternitat implica, especialment en els primers mesos, no poder dormir tranquil. L'exemple més extrem és el d'una parella argentina que té un nadó que, a les nits, s'escapa amb el seu gos. Sort que la policia el troba sa i estalvi.

Salvar-se del càncer fent servir un mètode creat per un mateix. Això és el que li ha passat a un metge australià amb glioblastoma, un tipus de càncer cerebral agressiu. La satisfacció de curar-se ha estat per partida doble.

Un jove colombià va deixar la seva bicicleta lligada al carrer amb un dels millors cadenats del mercat, convençut que així no li robarien. Quan la va anar a buscar la va trobar sense rodes, pedals, seient ni manillar. El cadenat va servir-li de poc.

A través de les xarxes socials, a diversos llocs del món s'ha apositat de moda sortir al carrer amb ànecs grocs de goma al cap. Sembla una tendència inofensiva, però una jove va agafar paparres perquè el seu gos jugava amb l'aneguet.

X (@antonlezcano)

LA FOTO

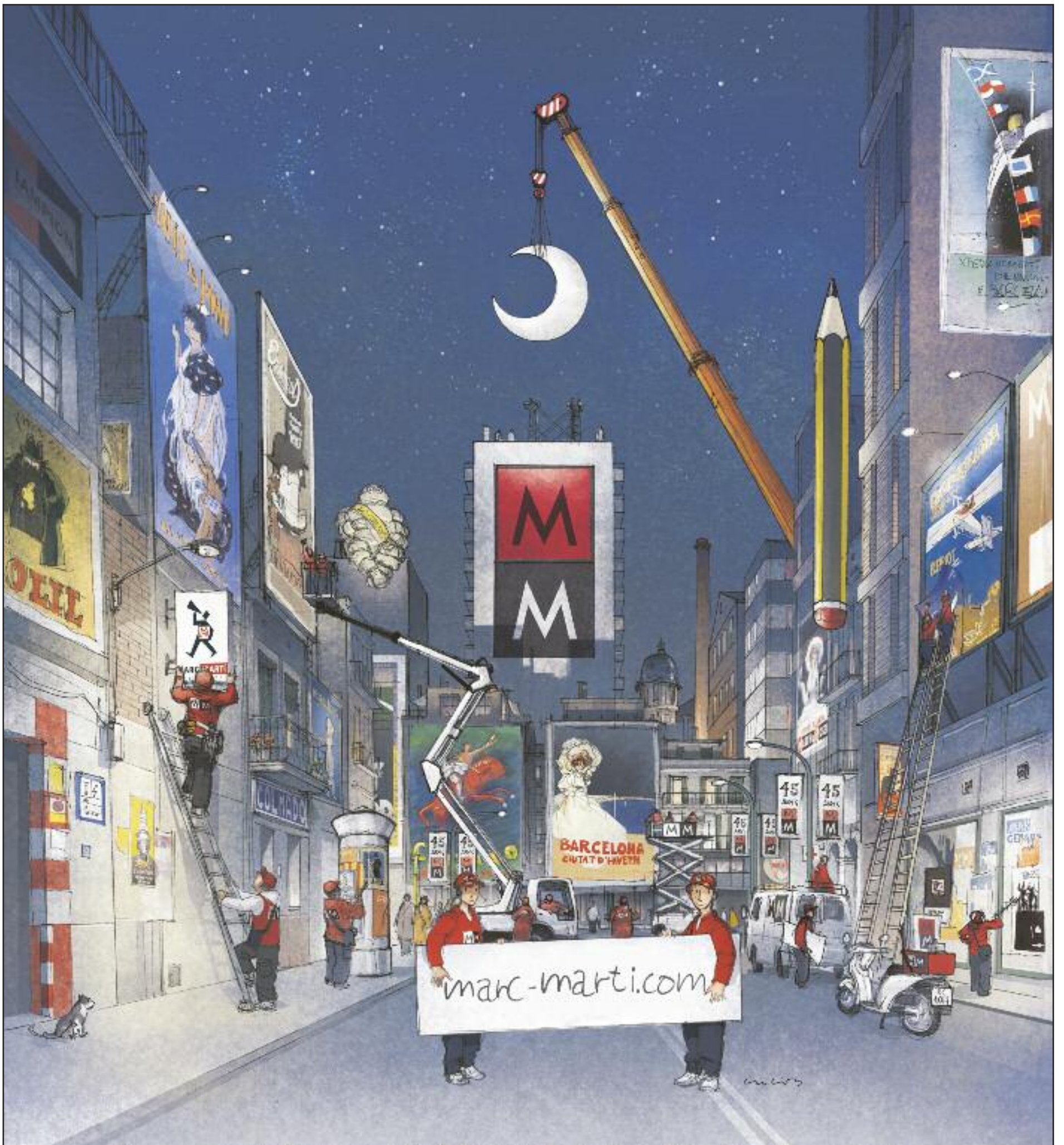

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

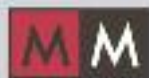
Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Els semàfors

La clau

Ajuntament

L'Ajuntament ha aprovat inicialment el projecte d'ampliació del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba), una iniciativa que pot ser bona per a la ciutat, però que té l'oposició de veïns i entitats del Raval.

pàgina 8

CC Barceloneta

El Centre Cívic Barceloneta arriba enguany als 30 anys. El 22 de maig l'equipament del barri mariner va oferir tallers, un show de cuina, un espectacle artístic, música i un vermut popular per celebrar el seu aniversari amb tots els veïns.

pàgina 8

Barcelona Comerç

La Fundació Barcelona Comerç va celebrar el 9 de maig el Dia Europeu del Comerç de Proximitat reunint a l'Ajuntament les principals institucions del país, entitats i organitzacions destacades d'aquest sector.

pàgina 25

El + llegit **línia Ciutat Vella.cat**

- 1 **Cementiris amb molta vida: així són els 'tours' per les tombes més espectaculars de Barcelona**
- 2 **Macrooperatiu policial per desallotjar un edifici ocupat al Raval**
- 3 **El Gòtic perd l'espai de cures VilaVeïna**
- 4 **Fotos per alertar de la crisi ambiental**
- 5 **Desnonen una parella d'avis d'un pis de la Barceloneta**

Per la igualtat de drets i deures

per Lluís Llanas

Foto: Arxiu

Actualment, existeixen diferències significatives en el tracte que reben els treballadors dins del nostre país. Mentre que el focus principal s'ha posat en els assalariats i en els drets dels treballadors per compte d'altri, els autònoms, petits empresaris i comerciants han estat, en gran mesura, oblidats. A aquests se'ls exigeix complir amb totes les obligacions imposades a les empreses, però gairebé no se'ls reconeixen els drets dels quals gaudeixen els treballadors assalariats.

El principi fonamental establert a l'article 14 de la Constitució espanyola subratlla la igualtat davant la llei per a tots els ciutadans, sense importar-ne l'origen, la raça, el sexe, la religió o altres característiques personals o socials. Aquest principi ha de ser el pilar sobre el qual es construeixin les polítiques d'ajuda i suport, assegurant que cap persona o grup sigui discriminat o privilegiat injustament.

És imperatiu que les ajudes siguin universals i accessibles

per a tothom, seguint el model de la seguretat social i la jubilació. Aquest enfocament garanteix que cada individu rebi el suport necessari segons les seves necessitats i circumstàncies, promovent així la igualtat d'oportunitats i el benestar general. En aquest context, la renda bàsica també ha de ser universal, ja que proporciona un suport bàsic a totes les persones, independentment de la seva situació econòmica o laboral. Això assegura que ningú es quedi enrere i contribueix a reduir la desigualtat social.

A més, és fonamental que prevalgui la cultura de l'esforç a la nostra societat. Reconèixer i valorar el treball ardu i la dedicació de cada individu és essencial per fomentar la meritocràcia i el progrés col·lectiu. L'esforç personal i la superació

han de ser els pilars sobre els quals l'èxit es construeix, independentment de les circumstàncies individuals.

En resum, és imprescindible que les autoritats actuïn en concordança amb els principis constitucionals d'igualtat i justícia, assegurant que tots els ajuts i les polítiques de suport siguin universals i equitatives. En un país d'emprenedors com el nostre, és necessari repensar els rols a la societat, no tant entre classes dominants i classes subjugades, sinó assegurant que la igualtat d'oportunitats, de càrregues fiscals i de suport del sistema públic sigui equitativa per a tots. Només així podrem construir una societat més inclusiva, on l'esforç i la meritocràcia siguin reconeguts i valorats com a pilars fonamentals del progrés.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Junqueras

@Esquerra_ERC: "Ens cal un procés de reconexió amb la societat". El president d'ERC renuncia al seu càrrec per "escoltar la gent" i buscarà un aval explícit per continuar.

#LGTBIfòbia

@Aurora_Madaula: Fa només 34 anys que l'OMS va retirar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Avui celebrem el dia contra la LGTB-fòbia i encara hi ha discriminació.

#Xavi

@andreuginola: És difícil fer-ho pitjor. No dic que la decisió d'acomiar Xavi sigui dolenta, però portem unes setmanes fent el ridícul. Els projectes no es canvien en tres setmanes.

DISTRICTE LGTBI

El flamenc, la música refugi de les identitats 'queer'

El flamenc és un gènere musical que s'ha viscut com un lloc de trobada històrica i representativa de la diversitat d'identitats LGTBI+, o com a mínim això és el que sostenen Ruben Heras i Jero Férec, integrants de Flamenco Queer. De fet, creuen que la diversitat sempre ha format part de la cultura flamenca, així com de la societat.

Flamenco Queer va néixer l'octubre del 2019 amb l'objectiu d'unir, recordar i retre homenatge a la confluència que ha existit sempre entre la comunitat LGTBI+, travesti i flamenca, especialment als barris del Raval i del Poble-sec de Barcelona a principis del segle XX. La seva proposta artística combina el flamenc tradicional amb la representació *queer*.

És per tot plegat que Flamenco Queer es posa al capdavant del taller *Creació d'una peça flamenca: una visió queer*, que tindrà lloc el 6 de juny a les 18 hores al Centre Cívic Sagrada Família.

Les artistes proposen un taller-espectacle en el qual les persones que hi participin tindran l'oportunitat de convertir-se en part ac-

tiva de la creació de la peça. El resultat, per tant, és una obra flamenca col·laborativa.

Per visibilitzar la iniciativa de Flamenco Queer i posar en valor la peça que naixerà a partir del treball en equip del taller, a les 20:30 hores del 6 de juny tindrà lloc la sessió de cloenda oberta al públic, al mateix Centre Cí-

Sempre hi ha hagut confluència entre la comunitat LGTBI+ i la cultura flamenca

vic Sagrada Família. L'ocasió permetrà gaudir en directe de l'obra flamenca col·laborativa en presència de les persones que hauran format part de la creació.

Tal com expliquen des de Flamenco Queer, l'objectiu de les activitats és celebrar el flamenc des de la pluralitat de les identitats LGTBI+ que sempre han existit.

Amb tot, la programació LGTBI+ del Centre Cívic Sagrada Família no acaba aquí. El 13 de juny a les 20 hores es podrà gaudir de l'obra de teatre i performance *Si algú em pronunciara tu nombre: Vol II*, a càrrec d'Andrea Corrales i Laia Lloret, de Dostopías.

La peça està basada en l'obra *El cos lesbiana* de l'escriptora Monique Wittig. En la performance de Dostopías, les artistes treballen amb la materialitat del llenguatge d'una manera experimental, inspirant-se en els imaginaris de Wittig sobre la identitat, el dolor i les pràctiques lesbianes, portant-los a l'extrem.

De fet, en aquest segon volum que presentaran al Centre Cívic Sagrada Família, les artistes faran emergir també, a partir del desig i la resistència, altres problemàtiques que parteixen de les complexes relacions entre nosaltres: cossos travessats per les limitacions, els fantasmes, la imatge i les tecnologies.

Totes les activitats es duen a terme a la sala d'actes del Centre Cívic Sagrada Família i l'entrada i participació és gratuïta, tot i que hi ha aforament limitat.

FLAIXOS AMB ORGULL

Taller sobre transfòbia a la feina

L'àrea d'adolescència i joventut de l'Ajuntament de Barcelona organitza activitats i tallers al voltant del món laboral i la recerca de feina per a persones d'entre 16 i 35 anys.

És per això que impulsa la sessió *Transfòbia al món laboral* el 6 de juny a les 17:30 hores a l'oficina de Joves d'Horta-Guinardó.

L'objectiu és donar eines i consells en matèria de drets laborals i LGTBI+. També serà un espai segur on poder compartir experiències de transfòbia a la feina i conèixer la vivència d'altres persones trans.

Festa dels 5 anys del Centre LGTBI

Dissabte 18 de maig, el Centre LGTBI celebra la seva festa anual, amb motiu del Dia Internacional contra l'LGBTI-fòbia. Enguany, la festa tindrà un caràcter especial, ja que es commemoren els cinc anys del naixement del Centre LGTBI.

Durant el matí hi haurà activitats per a totes les edats davant de l'equipament, al carrer Comte Borrell. En canvi, a la tarda hi haurà concerts i actuacions musicals a la plaça de Catalunya.

Recorreguts vitals a través de l'arxiu

El 30 de maig a les 18 hores, Ca la Dona acollirà el taller *Recorreguts vitals, utopies i ensomnis al voltant de l'arxiu i la memòria*, a càrrec de l'artista E/Urko.

L'activitat té el propòsit de relacionar el material d'arxiu de i des de les dissidències sexuals i de gènere a través de la memòria.

El que es farà és construir artefactes culturals en forma de *collage*, relats i fotografies, per exemple, per deixar constància i fer memòria. Intervenir en el present i el passat per omplir els buits i crear utopies d'altres mons possibles.

Foto: Flamenco Queer

Les dones i les memòries dissidents durant el franquisme

Foto: Centre LGTBI de Barcelona

Quan es parla de la repressió durant el franquisme, sovint es pensa en aquells que la van patir per motius polítics. De vegades, també es recorden els homes homosexuals empresonats o les dones trans que patien la persecució del règim i no eren reconegudes en la seva identitat de gènere.

La realitat, però, és que es té poca consideració envers la repressió silenciosa, però no menys violenta, que duia a terme *El Patronato de Protección de la Mujer* i com afectava tant les dones cis heterosexuales com totes aquelles que haurien volgut sortir de la norma.

De fet, es tracta d'una de les institucions més longeves i opaques del franquisme i la transició i va suposar un mecanisme de control i vio-

lència contra les dones i les persones dissidents. Amb l'objectiu de reflexionar sobre tot plegat, el Centre LGTBI de Barcelona organitza la taula rodona *El Patronato de Protección de la Mujer i les memòries dissidents* el 16 de maig a les 18 hores a la seva seu del carrer Comte Borrell, número 22.

La pregunta a respondre és: "De quina manera va afectar aquesta institució les vides i llibertats de milers de dones?". Per fer-ho, participaran en la taula rodona Consuelo García del Cid, escriptora i supervivent de reformatoris franquistes; Sofia Esteve i Isa Luengo, cineastes; Andrea Momoitio, periodista; i Maria Forns Roca, que es defineix com a dona, de classe baixa i nació oprimida.

Aprovat inicialment el projecte d'ampliació del Macba

» L'Ajuntament preveu més museu en un edifici a la plaça dels Àngels
 » La reforma urbanística de la plaça té l'oposició de veïns i 'skaters'

CULTURA ▶ La Comissió de Govern de l'Ajuntament va aprovar inicialment el 15 de maig el projecte d'ampliació del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba). Aquesta transformació urbanística, que arrossega polèmica al Raval per l'oposició veïnal que ha generat, contempla un nou edifici a la plaça dels Àngels amb 2.500 metres quadrats de nous espais i serveis, amb noves sales d'exposició, galeria, magatzems i instal·lacions i un mirador obert per a ús de la ciutadania.

La plataforma 'No a l'ampliació del Macba' rebutja el projecte d'ampliació perquè suposa "un espoli de 908 metres quadrats d'espai públic", a més de denunciar que l'Ajuntament "entrega" els gairebé 1.000 metres quadrats "a una entitat 'público-privada' elitista que porta anys explotant el Raval".

Amb aquest nou tràmit apro-

Imatge virtual de com seria la futura plaça dels Àngels. Foto: Ajuntament

vat s'obre el període d'exposició pública de 30 dies hàbils. Les obres es podrien licitar al juny, un cop finalitzada l'exposició pública i superada l'aprovació definitiva, i començar al novembre. L'Ajuntament preveu que les obres acabin el gener del 2027 i la inversió serà de 13,85 milions d'euros.

Així doncs, els nous espais permetran exposar més obres del fons permanent i de la col·lecció, que actualment té gairebé 6.000 peces. També permetrà adequar els espais del Convent dels Àngels com a espais expositius i integrar-los a la plaça dels Àngels.

L'acte de celebració. Foto cedida

El Centre Cívic Barceloneta celebra el seu 30è aniversari

EQUIPAMENTS ▶ El Centre Cívic Barceloneta ha arribat als 30 anys de vida i ho ha celebrat amb una jornada carregada d'actes i festa per a totes les edats. El passat 22 de maig, l'espai va organitzar tallers, un show culinari i un vermut popular, que van omplir de gom a gom el centre.

El dia va arrencar amb l'actuació del grup artístic Manuel Trujillo, del Casal de Gent Gran Mediterrània. Tot seguit es va

oferir un espectacle gastronòmic que va donar pas a un gran vermut ciutadà. La jornada va acabar amb la música del discjòquei *La Perla de l'Hospí*.

A més, l'equipament ha obert un espai perquè els veïns comparteixin els seus records relacionats amb el Centre Cívic. L'objectiu de la iniciativa és "exposar en un recull d'aquests 30 anys per a donar veu a tothom qui ha passat per aquí".

Desnonen una parella d'avis d'un pis de la Barceloneta

HABITATGE ▶ Dues persones de la tercera edat han estat desnonades a la Barceloneta. El 17 de maig, els Mossos d'Esquadra van fer efectiva l'expulsió de dos veïns del passeig de Joan de Borbó, on vivien des de feia quatre dècades. Un grup de manifestants es va concentrar a l'edifici per a intentar frenar el desnonament. L'acció, però, no va aconseguir el seu objectiu i un dels activistes va ser detingut per resistència a l'autoritat.

Els desnonats són el Jesús i la Conxi, que té una discapacitat

del 75%. Tots dos compartien pis a la Barceloneta i pagaven un lloguer de renda antiga. El pis va canviar de mans el 2016 i pocs anys després el nou propietari va exigir als inquilins que abandonessin l'edifici.

Després d'un procés judicial, els tribunals van donar la raó al propietari, que va argumentar que necessitava el pis perquè hi visqués el seu fill. Els Mossos, en previsió dels actes de resistència, van traslladar nou furgons de la BRIMO per a fer efectiu el desnonament.

Macrooperatiu policial per desallotjar La Tancada

L'equip policial en l'actuació. Foto: Sindicat de l'Habitatge del Raval

EL RAVAL ▶ Els ocupants de 'La Tancada', l'antiga escola Massana del Raval, han estat desallotjats. Un macrooperatiu policial conjunt de la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional han fet fora els més de 30 inquilins de l'edifici ocupat des del 2018.

La majoria dels qui vivien a l'edifici són persones migrades sense papers i amb greus dificultats per poder trobar un habitatge. Tot i així, el desallotjament ha tirat endavant, entre altres motius, per les fortes mancances de seguretat i sa-

lubritat que hi havia a 'La Tancada'. A més, segons la Guàrdia Urbana, darrerament havien rebut moltes denúncies per incidències amb els inquilins.

El portaveu del Sindicat de l'Habitatge del Raval ha definit l'actuació com a "racista i sociòpata". Ha dirigit les seves crítiques directament al tercer tinent de Previsió i Seguretat, Albert Batlle, que va defensar l'actuació policial durant el Ple del Districte del 23 de maig. Un Ple que es va suspendre temporalment per les protestes d'alguns assistents.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de **línia Ciutat Vella**

Estrenem canal de WhatsApp

Segueix-nos!

INFORME ANUAL pàg 11
Reclamen que es faci un manteniment millor a tot el passeig

AMICS DE LA RAMBLA pàg 14
Xavier Masip: "Estem molt contents que el Tast a la Rambla arribi als 10 anys"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 19 · Maig 2024 · linialarambla.cat

Arrenca l'esperada reforma de la Foneria de Canons

De moment les obres se centren en les façanes i la coberta d'un edifici que serà un centre de cultura digital pàg 16

Foto: Albert Canalejo/Ajuntament

Figura icònica

La Rambla ja té una placa que homenatja l'emblemàtic escriptor George Orwell pàg 18

GUARDÓ DE PRESTIGI pàg 17
Periodistes d'arreu del món trien la Boqueria com el millor mercat

MUSEU MARÍTIM pàg 17
Torna el Concurs de Fotografia Marítima

PATRIMONI LOCAL pàg 18
El Port restaura els històrics 'tinglados'

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptge. Utset, 3

Setmana de Gastronomia de Barcelona
6-9 de juny

www.tastalambra.cat

www.tastalambra.cat

Celebrem 10 anys!
Plaça de Catalunya

HORARIS

Dijous
12.00 a 22.00 h

Divendres i dissabte
12.00 a 00.00 h

Diumenge
12.00 a 22.00 h

Degustacions • Showcooking • Activitats musicals

Organitzadors:

Patrocinadors i col·laboradors:

Patrocinador principal:

Patrocinador:

Problemes de manteniment

» Amics de la Rambla ha publicat un informe que detalla nombrosos desperfectes al passeig
 » Els veïns i comerciants també reclamen una solució per a les barreres i les pintades a la Rambla

Andreu Asensio
 LA RAMBLA

Amics de la Rambla denuncia que el passeig “continua presentant greus mancances de manteniment agreujades per l'ús intensiu”. És la principal conclusió de l'informe anual elaborat per l'entitat sobre les mancances de manteniment detectades a la Rambla, un document que es publica des de 2018 i que recull tots els aspectes millorables destacats per veïns, comerciants, usuaris i institucions.

L'informe, que enguany no inclou el tram que en l'actualitat està afectat per les obres, destaca la importància de reparar els desperfectes en el moment actual, abans de l'inici de les obres de la segona fase de la remodelació, que començaran el mes de juny: “És per aquest motiu que cal que les voreres i els elements del carrer que no estiguin directament afectats per les obres, estiguin en el millor estat possible”, indica l'entitat.

Amics de la Rambla demana “que s'intensifiqui el manteniment preventiu”, ja que el passeig “té un ús molt intens i un desgast més gran que la resta d'espais de la ciutat”.

DESPERFECTES AL PAVIMENT

Un de les parts més malmeses és el paviment del carril central. Tot i que la reforma preveu substituir-lo, veïns i comerciants demanen que es continuï fent un manteniment. “És necessari que passejar sigui segur i cal també que l'aspecte sigui agradable. No podem excusar-nos en la seva futura substitució per deixar que el paviment es degradi”, adverteix l'informe. Els tècnics

Quatre exemples de les mancances a la Rambla que detalla l'informe. Foto: Amics de la Rambla

han detectat moltes peces del paviment que presenten deterioraments com ara esquerdes, trencadures o forats. Cal intervenir, especialment, “en alguns trams concrets on la situació és molt perillosa (desnivells importants que poden provocar ensopgades, peces totalment soltes o trencades...)”.

Si bé les voreres laterals presenten, en general, un estat de manteniment millor que el del passeig central, segons l'informe, hi ha alguns punts que requereixen accions urgents, com el paviment que hi ha davant del Palau Moja, el Santa Mònica o el Palau de la Virreina, i també el del carrer Colom. També es destaquen fins a tretze punts on hi havia antics senyals retirats dels quals “no s'ha retirat la part inferior del senyal deixant un forat tapat amb ciment”.

PARADES, FONTS I PINTADES

L'anàlisi sobre les mancances de la Rambla incorpora les parades de flors, sobretot les que actualment estan en desús, on s'aprecien grafitis i vidres trencats. També la font de Canaletes, que “presenta molts elements de desgast i oxidació, sobretot a la part baixa”. Altres elements que necessiten una intervenció, segons l'informe, són les cadires i els bancs que hi ha a Canaletes, que “presenten molt desgast i estan plens de pintades”, i els escocells dels arbres, on manca sorra i es veuen forats.

L'accessibilitat i les barreres arquitectòniques és un altre dels elements analitzat amb detall. Tot i que el pla Especial de la Rambla preveu l'eliminació dels quioscs dels antics ocellaires i dels armaris de serveis, cosa que facilitarà el pas als vianants,

l'informe mostra una gran preocupació pel bici *sharing*. “Les bicicletes de les empreses de lloguer ocupen tots els aparcaments de bicicletes. Això provoca que estiguin sempre totalment plens”, denuncia l'informe. El pla Especial preveu també la desaparició de tots els aparcaments en superfície, cosa que eliminaria moltes barreres facilitant el pas de persones, però veïns i comerciants demanen una intervenció immediata.

L'informe també exigeix una solució per a les nombroses pintades que es poden veure. De fet, reclama que “algunes pintades requereixen una actuació immediata”. Es destaquen les pintades i els adhesius a les pilones de seguretat a l'inici de la Rambla Canaletes, als fanals, als semàfors o als quioscos. La plaça Reial és

un dels espais especialment degradats amb pintades, assenyalant l'informe.

COMPROMÍS DE L'AJUNTAMENT

Segons fonts consultades per Línia La Rambla, el Districte de Ciutat Vella ha valorat “molt positivament la implicació” de l'entitat amb la publicació de l'informe, que consideren “un bon símptoma de corresponsabilitat”. El Districte s'ha compromès a revisar i activar “aquel·les actuacions clares de manteniment, sempre que no siguin contradictòries amb les mateixes actuacions derivades de l'obra de la Rambla”. D'aquesta manera, en els mesos vinents “es procedirà a arreglar algunes de les mancances assenyalades dins del manteniment habitual des del Consistori, sense esperar a la transformació total”.

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Mirada pròpia

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el berrat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!"

Aquí es piula

Tuits en paper

@la_boqueria

Els premis Global Tastemakers Awards escullen la Boqueria de Barcelona com el millor mercat del món! El rànquing internacional que organitza la revista *Food and Wine* ha valorat la varietat gastronòmica i la qualitat de productes frescos que s'hi ofereixen.

@CrisOriol

"Què passa en un cos quan és agredit sexualment? Vaig tenir moltes converses amb dones que havien patit agressions, amb centres i amb psicòlogues". Per fi, el monòleg *Prima facie* arriba al Teatre Poliorama amb l'actriu Victoria Luengo, fins al 22 de juny.

@Bcn_CiutatVella

Ja pots trobar comerços oberts a Ciutat Vella els diumenges! Els establiments comercials situats a la zona de gran afluència turística (ZGAT) com la Rambla poden obrir des de les 12 del migdia fins a les vuit del vespre. Estaran oberts fins al pròxim 15 de setembre.

@cececebe

Torna el Dia Orwell! Coincidint amb la jornada, s'ha descobert a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona una placa que l'Ajuntament de Barcelona dedica a George Orwell. El periodista i escriptor va viure des de l'edifici els Fets de maig de 1937 en primera persona.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tracció que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconsegueix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@tastalarambla: Quatre dies inoblidables de diversió, gastronomia i molt més al Tast a la Rambla, del 6 al 9 de juny! La ciutat vibrarà en aquest festival gastronòmic únic!

@Liceu_cat: El Liceu i l'Ajuntament s'uneixen per coproduir *La torre dels somnis*, un espectacle que barreja circ, òpera i poesia i que es podrà veure l'1, el 22, el 23 i el 29 de juny.

@AmicsdeLaRambla: La Rambla necessita un manteniment molt més intensiu. Hem publicat el nostre informe anual amb les mancances que hi hem detectat.

Des de fa catorze anys treballa a Amics de la Rambla, però Xavi Masip és un ramblista des de sempre. Per això considera que és una sort i un privilegi poder treballar per la defensa i promoció del que significa la Rambla.

“Volem que el Tast sigui una mostra de la millor gastronomia de la ciutat”

Xavier Masip / Gerent d'Amics de la Rambla

Del 6 al 9 de juny arriba una nova edició del Tast a la Rambla, el gran esdeveniment gastronòmic pensat per recuperar l'essència de la Rambla i el públic històric del passeig. En parlem amb Xavier Masip, gerent d'Amics de la Rambla, que coneix tots els secrets i les novetats de l'esdeveniment.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Quines novetats descobriran els visitants en aquesta desena edició del Tast a la Rambla?

El més destacable és la participació de la Copa Amèrica, que farà servir el Tast a la Rambla per mostrar-se una mica a la ciutat. I ho farà a través de les gastronomies dels sis equips participants: Nova Zelanda, Regne Unit, Suïssa, Itàlia, Estats Units i França.

I com es combinarà la nàutica i la gastronomia?

La Copa Amèrica disposarà d'un estand on estaran representades aquestes gastronomies, però també hi haurà *showcookings* relacionats, no només amb aquests països, sinó també amb els participants en la Copa Amèrica Femenina i a la Youth. Per altra banda, hem adaptat l'escenari musical per fer activitats culturals. Els visitants podran veure mostres de folklore i tradició, com una *haka* de Nova Zelanda o un espectacle de *country*, per exemple.

Així, la Copa Amèrica ens entrarà per l'estómac, també.

Sí, jo crec que aquesta era la manera natural d'integrar la Copa Amèrica al Tast i que la ciutat comenci a respirar-la. N'hem sentit a parlar molt, però fins ara no hem pogut tocar-la massa. I aquesta és una manera de començar a gaudir-la i crear ambient.

L'esdeveniment torna a la plaça Catalunya, com l'any passat.

Sí, hi tornem per les obres que hi ha al passeig i que ens impedeixen fer-ho allà. Però l'any passat ja vam ser a la plaça Catalunya i vam sortir-ne molt contents perquè és un espai amable i funciona molt bé per a la circulació de persones. És molt natural anar a la plaça Catalunya i gaudir dels restaurants.

Què hi trobarem enguany?

El format habitual. Tenim una oferta de 36 restaurants i pastisseries de la ciutat triats en funció de qualitat, novetat i tradició. Amb una atenció especial als establiments de Ciutat Vella i de la Rambla, però també als de l'Eixample, ja que la plaça és un territori compartit entre els dos districtes. Al final, el que

volem és que el Tast a la Rambla sigui una mostra de la millor gastronomia de Barcelona.

La gent vindrà a tastar, però també a veure cuinar, oi?

Sí. Tenim moltes activitats gratuïtes i lliures, com *showcookings* i tasts de productes. Si els visitants venen amb una mica de temps, podran veure com els cuiners preparen i

“Vam crear el Tast a la Rambla per revertir la proporció que tenim entre locals i forans”

expliquen els seus plats o descobrir gastronomies poc conegudes, com la de Lanzarote, per exemple.

A qui podran veure?

En les activitats, hi participaran grans xefs com Nando Jubany, Cristian Escrivà, Òscar Manresa, Jordi Esteve... I també xefs joves que s'incorporen enguany a l'esdeveniment o que acaben d'obrir un restaurant a la ciutat, i que són una aposta per la qualitat i el producte bo.

Xavier Masip, a la Rambla. Foto: Línia La Rambla

Quins restaurants de l'entorn de la Rambla hi participen?

Doncs, per exemple, Casa Guinart, Frankie Gallo Cha Cha Cha, el restaurant La Pau, l'Escribà, el Cecconi's Barcelona, el Moka, el Dos Pebrots... Aviat farem públic el llistat dels restaurants participants i cadascun dels plats que cuinaran. Hi haurà de tot una mica, plats freds, plats calents, tradicionals, innovadors. I postres, és clar.

Sempre reivindiqueu que el Tast no és per a turistes... Es manté aquest esperit?

Nosaltres vam crear el Tast a la Rambla per revertir una mica la proporció que tenim entre locals i forans i donar-li un argument al barceloní per treure's la mandra,

baixar a la Rambla i redescobrir l'oferta cultural. La gent ve a tastar, sí, però després fa una volta per pair el que ha menjat i potser s'acosta a les exposicions del Palau de la Virreina, o se'n va veure un espectacle al Liceu o al Poliorama.

Ha costat una mica, però la idea s'ha consolidat.

Sí, enguany celebrem el desè aniversari i estem molt contents perquè no només s'ha consolidat en el calendari de la ciutat sinó que ha anat creixent i cada any hi ha més gent que es reserva les dates per poder assistir-hi, com si fos un festival. Penseu que al principi només venien els més *foodies* o els més valents i ara ja és un esdeveniment que la gent coneix, recomana i que és molt present a la Rambla.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

POSTGRAUS MASSANA:

Novetat
IL·LUSTRACIÓ
I IMATGE NARRATIVA

ARTS APLICADES
CONTEMPORÀNIES

ESCOLA MASSANA. CENTRE D'ART I DISSENY.

GRAU UNIVERSITARI, POSTGRAUS, CICLES FORMATIUS, BATXILLERAT I MONOGRÀFICS ARTÍSTICS

El 27 d'abril va morir un emblema de la gastronomia a la Rambla, el restaurador Feliciano Bofarull, l'ànima del restaurant Los Caracoles, on va treballar des del 1956 fins al 2006. El negoci és propietat de la seva família des de 1835.

De l'abandó a la cultura digital

» A primers de maig va començar la reforma de l'antiga Foneria de Canons, a l'inici del passeig
 » L'antiga seu del Banc de Barcelona es convertirà en un centre de cultura digital pioner a la ciutat

HISTÒRIA ▶ Aquest mes han començat els treballs de restauració de les façanes i la coberta de l'immoble de l'antiga Foneria Reial de Canons. Concretament, s'ha posat en marxa la primera fase de rehabilitació, que hauria d'acabar el gener de 2025. El Departament de Cultura va presentar el projecte el setembre de l'any passat, amb l'objectiu de crear un centre de cultura digital de referència, amb un equipament punter a disposició dels ecosistemes culturals digitals del territori; un espai físic de creació, producció, investigació i exhibició.

La voluntat de la Generalitat és que aquest nou centre de cultura digital reforci la concentració cultural a la Rambla de Barcelona i esdevingui un espai de referència a l'inici del passeig. L'equipament naixerà amb la voluntat d'impactar en l'entorn des del vessant cultural, però també des del social.

Per definir aquests usos i grans línies d'actuació de l'equipament, el Departament de Cultura va encarregar un estudi per conèixer les millors pràctiques de centres de cultura digital arreu del món i els seus àmbits d'excel·lència. Així, el programa de la Foneria s'inspira en les línies de treball d'equipaments com la Gaîté Lyrique (París), Meet (Milà), ZKM (Karlsruhe), V2 (Rotterdam) i l'Ars Electronica de Linz.

Amb un pressupost de 13 milions d'euros, les obres de reforma de l'edifici es dividiran en dues fases: la reforma de la façana, que ja ha començat i s'allargarà durant tot l'any, i la reforma de l'interior, que es preveu que comenci el 2025.

ANTIGA FONERIA I BANC

La Foneria de Canons, també anomenada Antiga Foneria Real de Canons o Antic Banc de Barcelona, està ubicada al número

Foto aèria de la Foneria Reial dels Canons, al mig, a l'inici de la Rambla. Foto: Generalitat

2 de la Rambla i fa vint anys que es troba tancada. L'any 1844 es va convertir en seu del Banc de Barcelona, fet que va comportar una adaptació de l'edifici per part de l'arquitecte Josep Oriol Mestres. El 1990, amb motiu dels Jocs Olímpics, se'n va restaurar la façana. L'any 2003 el

Ministeri de Defensa, fins aleshores titular de l'edifici, el va vendre a la Generalitat. L'immoble està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local segons el Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.

De planta rectangular, l'edifici de la Foneria té una superfí-

cie de 3.380 metres quadrats construïts dividits en cinc plantes. Les dues plantes superiors estaran adreçades al sector professional i a la producció, així com a les incubadores i la formació, mentre que la part baixa servirà per obrir la cultura digital a la ciutadania.

Juntes som més fortes

Llibreria, Formació, Sensibilització
www.accioperiferica.es
 Carrer de Francesc Bolòs, 28. 08031 Barcelona
accioperiferica@gmail.com · Tel. 93 604 98 98

La Boqueria, líder en el rànquing dels millors mercats

OBRES ▶ El mercat de la Boqueria ha obtingut un nou reconeixement internacional. Els 180 periodistes internacionals que formen part del jurat dels Global Tastemakers Awards 2024, promoguts per la revista *Food & Wine*, han col·locat la Boqueria a la primera posició del rànquing mundial de mercats. El principal argument és “la vibrant oferta de productes frescos, marisc, carns i l'assortiment de productes locals” que ofereix, segons es menciona al veredict. Els periodistes han destacat especialment les parades de Joan La llar del Pernil i El Quim de la Boqueria.

Jordi Mas, president dels Comerciants de la Boqueria, celebra la notícia i destaca que el mercat és un espai “per sentir l'essència del producte i el caràcter humà dels professionals que hi treballen”. Per a Mas, la Boqueria és “és un altaveu internacional de la grandesa de Barcelona”.

Els Global Tastemakers Awards són un seguit de rànquings dels millors restaurants, bars, fleques, mercats, ciutats, hotels, aeroports i creuers preferits arreu del món, elaborats a partir de l'opinió de perio-

La icònica entrada a la Boqueria. Foto: Eli Don/ACN

distes especialitzats en gastronomia i alimentació.

Entre els cinc primers del rànquing, rere el Mercat de la Boqueria, els periodistes dels Global Tastemakers Awards han escollit el Tsukiji Outer Market, de Tòquio; el Borough Market de Londres; La Merced Market de Ciutat de Mèxic; i el Nishiki Market, de Kioto.

PATRIMONI DE LA HUMANITAT
Per altra banda, la Boqueria i dotze mercats més de diferents països del món van sub-

scriure fa poques setmanes una petició per sol·licitar a la UNESCO que reconegui aquests llocs històrics com a patrimoni de la humanitat. Ho van fer durant un congrés celebrat a Florència al qual va assistir Jordi Mas. En tornar a Barcelona, el president dels comerciants va destacar la importància d'aconseguir aquest reconeixement per part de les Nacions Unides, ja que això garantirà la preservació i la protecció dels mercats com a estaments històrics.

Premi per a la fotografia marítima més humana

MUSEUS ▶ El Museu Marítim de Barcelona organitza el IV Concurs de Fotografia Marítima a través de les xarxes socials del Museu: Facebook i Instagram. Aquesta iniciativa té com a objectiu principal visibilitzar la gent de mar, així com conscienciar de la importància de la fotografia marítima per salvaguardar la memòria històrica.

L'objectiu de les fotografies ha de ser donar suport i visibilitat a la vida i el treball de la gent de mar, homes i dones professionals, sempre des d'un punt de vista artístic. S'hi podrà participar fins al 9 de juny amb un màxim de tres fotografies a Instagram amb l'etiqueta #seafarers i mencionant el museu @museumaritim. Si es vol participar des de Facebook, s'hauran de pu-

jar les fotografies a través de la plataforma Easypromos. Les votacions populars es podran fer fins al 16 de juny.

DUES GUANYADORES

El concurs tindrà dues fotografies guanyadores. Una s'escollirà per votació del jurat i serà premiada amb 600 euros i una subscripció anual de la revista *Nàutica y Yates*. El premi a la fotografia més votada pels usuaris de les xarxes socials serà una motxilla a prova d'aigua per a material fotogràfic, valorada en 150 euros i una subscripció anual a la revista nàutica.

Les fotografies guanyadores i les deu finalistes passaran a formar part de l'arxiu fotogràfic del Museu Marítim, contribuint a ampliar els fons del museu.

Una imatge de l'exposició *Retrats de vaixells*. Foto: MMB

Orgull
la publicació de reflexió **LGTBI+**

grup comunicació **21**

orgull.barcelona
digital i revista en paper

El record de George Orwell, molt present a la Rambla

HISTÒRIA ▶ L'Ajuntament ha col·locat una placa d'homenatge a George Orwell al vestíbul de la Reial Acadèmia de les Ciències i Arts, l'edifici des d'on l'escriptor britànic va ajudar a defensar la seu del POUM l'any 1937, quan va ser a Barcelona amb les Brigades Internacionals.

A l'acte d'homenatge, fet el 15 de maig, hi van assistir el seu fill, Richard Blair; el regidor de Ciutat Vella, Albert Batlle; el president de la RACAB, Jordi Isern; i el professor de la Universitat Pompeu Fabra, Miquel Berga, entre altres.

DEFENSA DE LA RAMBLA

Eric Arthur Blair, conegut pel sobrenom literari de George Orwell, va incorporar-se a les Brigades Internacionals el desembre del 1936 per lluitar contra el feixisme a Espanya. Durant els Fets de Maig del 1937, va passar tres nits al terrat de l'Acadèmia, formant part d'un escamot que defensava la seu del POUM, situada a l'edifici de l'altra banda de la Rambla, on ara hi ha l'Hotel Rivoli Rambla. Després, va marxar al front d'Aragó, on va ser ferit i, un cop recuperat va tornar a Anglaterra, on va relatar la seva experiència a *Homage to Catalonia*, publicat el 1938.

L'Anna Matamala, flanquejada per Richard Blair i Quentin Kopp. Foto: Moka

RUTA I XERRADES

Orwell continua molt present a Barcelona. Cada dos anys, l'Orwell Society organitza una ruta pels escenaris on va passar la Guerra Civil. Aquesta ruta, a càrrec de Richard Blair i de Quentin Kopp, fill del comandament d'Orwell, Georges Kopp, comença a Barcelona rememorant els Fets de Maig de 1937 i acaba a l'Aragó.

L'escriptor britànic també es manté viu al restaurant Moka, que organitza regularment les xerrades *Orwell pren*

café al Moka. La història va començar fa molt de temps, quan la propietària, l'Anna Matamala, es va adonar "que venien molts estrangers, anglesos, al cafè, preguntant per George Orwell". Un grup d'ells, estudiosos de l'escriptor, li van explicar que ell havia sigut client del Moka, inaugurat l'any 1934 per Esteve Sala. Des de llavors, el restaurant recorda regularment l'escriptor amb aquest cicle de xerrades. En l'última edició celebrada el dia de l'homenatge, hi va participar el seu fill.

El Port de Barcelona restaura els històrics 'tinglados'

PATRIMONI ▶ El Port de Barcelona ha completat la restauració dels quatre tinglados del moll Oriental, uns edificis històrics amb més de cent anys d'antiguitat que s'han rehabilitat per a acollir actes i esdeveniments culturals. Els treballs s'han completat a punt per a l'inici de la Copa Amèrica.

La gerència urbanística del Port Vell gestionarà els edificis, sota la marca Tinglados, i amb l'objectiu d'atreure activitats culturals de valor i reforçar la vocació del Port Vell d'esdevenir un espai de cultura adreçat a la ciutadania de Barcelona.

REFORMA INTEGRAL

Els tinglados del moll Oriental es van construir a inicis del segle XX per donar resposta a les

necessitats sorgides arran del desenvolupament industrial de principis de segle que va coincidir amb una gran ampliació del Port de Barcelona. Obra de l'enginyer de Camins, Canals i Ports, Julio Valdés, els va dotar d'unes façanes decorades de forma singular i es van destinar a oficines, magatzems i taller dels dics flotants.

Les obres de restauració han consistit en una reforma integral dels quatre edificis. Tres d'ells conserven noms molt relacionats amb la seva història: La Carbonera, que va funcionar durant molts anys com a magatzem de carbó i per a dipòsit de botes i embarcacions menors; La Fusteria i El Taller. El quart és un edifici més petit que acollirà l'estació marítima del nou bus nàutic.

Accés als tinglados del moll Oriental. Foto: Port de Barcelona

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014 y ayúdanos a evitar que los más pequeños sean víctimas de la trata de personas.

AYÚDANOS A LUCHAR CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

SONRISAS DE BOMBAY

#rompeconlatrata

sonrisasdebombay.org

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Agenda

Exposició | Els Mwani, un poble del mar

L'Agrupació Fotogràfica de Catalunya (Duc, 14) mostra una exposició de Joan Alemany sobre un poble de Moçambic que manté una particular relació amb el mar

Torna el Tast a la Rambla amb els gustos de la Copa Amèrica

📍 Plaça Catalunya

🕒 Del 6 al 9 de juny

El Tast a la Rambla celebra la seva desena edició amb una novetat important. Aprofitant la disputa de la Copa Amèrica Barcelona, aquest esdeveniment esportiu s'integra al Tast de la millor manera possible, la gastronòmica. Així, els països participants oferiran plats de la seva gastronomia local en un intent de fomentar l'esport i la cultura.

Pel que fa a la resta, serà com sempre. Més de 35 restaurants de Barcelona mostraran alguns

dels millors plats, amb una participació notable de la restauració i rebosteria de l'entorn de la Rambla. Hi ha programats *showcooking*s, tastos, tallers de cuina amb xefs de primer nivell i amb joves promeses de la cuina catalana.

I, en paral·lel, activitats culturals i musicals per amenitzar la vetllada i on els equips de la Copa Amèrica també participaran directament amb l'objectiu de promoure la cultura.

Plaça de Catalunya

Marbacoos

📍 Mercat de la Boqueria

🕒 30/05/2024 - 11:30 h

El Consell de Productes del Mar de Noruega, amb la col·laboració la Boqueria, inauguren la temporada de les *Marbacoos*. Serà una jornada gastronòmica i lúdica liderada per Ada Parellada, on es gaudirà dels excel·lents, nutritius i saludables peixos del país, com el salmó noruec i el bacallà fresc noruec.

Plaça de la Gardunya

L'ou com balla

📍 Ateneu Barcelonès

🕒 30/05/2024 - 11:00-20:00

Un any més arriba l'ou com balla a l'Ateneu. Una de les tradicions més singulars de Barcelona que des de l'any 1637 ha distingit la diada de Corpus. El costum consisteix a fer ballar un ou als brolladors de claustres, patis i jardins, que es guarneixen per a l'ocasió amb motius florals i cireres.

Jardí de l'Ateneu. Canuda, 6

Trofeu de Vela

📍 Port Vell

🕒 Del 29 de maig al 2 de juny

El Port Vell acull una nova edició, la número 51, del *Trofeu de Vela Conde de Godó*, una regata de creuers per a vaixells ORC tripulació, ORC a dos i vaixells de les classes J-70. Participen en l'organització el Reial Club Nàutic de Barcelona, la delegació de la Reial Federació Espanyola de Vela i la Federació Catalana de Vela.

Moll d'Espanya, 1

Chen Chuncheng

📍 Fundació Institut Confuci

🕒 04/06/2024 - 18:00 h

En el marc del cicle *Casa Àsia Trobades amb escriptors asiàtics*, Chen Chuncheng i la traductora Teresa Tejada conversen sobre els grans temes de l'escriptor xinès: la imaginació com a arma davant de la decadència, la bellesa suïcida de la creació artística i els secrets de la relació entre fantasia i la realitat.

Elisabets, 10

Tu també!

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 05/06/2024 - 17:30 h

Una sessió de contes en clau d'inclusió on la narradora i autora, Irma Borges, incorpora el seu conte *La faldilla lila d'en Leo*, amb el qual obre una xerrada amb el públic on comparteix les experiències entorn de la creació d'aquesta història infantil i els estereotips que vivim en el nostre dia a dia.

Rambla 30-32

Barcelona cara al mar

📍 Pg. Joan de Borbó

🕒 15/06/2024 - 20:30 h

Fa més de trenta anys que els amants de la cançó marinera tenen a la Barceloneta una cita ineludible amb les havaneres. Coincidint amb la Copa Amèrica, la *XXXVIII Gran Trobada d'Havaneres* enguany estrena escenari i format. Hi actuaran els grups Crema Catalana, Boira, Ultramar i Port Bo.

Passeig Joan Borbó, 52

Món Llibre

📍 CCCB i MACBA

🕒 15 i 16 de juny

El CCCB, la plaça Joan Coromines i el Convent dels Àngels comparteixen el programa de Mon Llibre, el festival literari per a infants i joves. Al llarg del cap de setmana hi trobareu nombroses activitats relacionades amb la literatura, sempre amb la voluntat de promoure el món de la lectura entre els més joves.

Diversos espais

La Valquíria

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 27/06/2024 - 19:30 h

Hi ha concerts que, abans de produir-se, ja prometen nits històriques. Poder escoltar el primer acte de *Die Walküre* de Wagner és sempre un gran succés, i més encara si és amb les veus de Lise Davidsen, Clay Hilley i Gábor Bretz. Tots tres representen el futur de la lírica i, especialment, del repertori germànic.

Rambla, 51-59

Divina de la mort

📍 Teatre El Maldà

🕒 Fins al 28 de juny

Un cabaret lleuger i descarat que, en clau de comèdia, revela el caràcter grotesc de les violències estètiques. Sota la forma i els colors del cabaret més clàssic, els números de *Divina de la mort* exposen situacions absolutament contemporànies basades en experiències pròpies, enquestes i entrevistes molt reals.

Pi, 5

La torre dels somnis

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 Fins al 29 de juny

Una proposta musical a mig camí entre l'òpera i el circ, on es revisiten les àries i les infinites melodies que va escriure el compositor Giacomo Puccini. L'espectacle porta el segell del director d'escena Lluís Danés i la direcció musical de Sergi Cuenca, que també és qui ha escrit la revisió musical a partir de l'obra de Puccini.

Rambla, 51-59

Experiència immersiva

📍 Port Vell

🕒 Fins al 30 de juny.

L'America's Cup Experience és el primer Centre Oficial de Divulgació de la 37a Copa Amèrica Barcelona 2024, un centre d'exposicions que acull instal·lacions, restaurants i botigues. També disposa d'un espai immersiu, una proposta perquè tota la família descobreixi tots els secrets d'aquesta competició esportiva.

Moll d'Espanya, 1

Geisha Samurai

📍 Palau Martorell

🕒 Fins al 8 de setembre

Geisha Samurai Memòries del Japó és una molt bona oportunitat per viatjar al Japó sense sortir de Barcelona. De fet, l'exposició permet fer també un recorregut a través del temps, de la història del Japó. Hi trobareu més de 200 peces: armadures, quimonos, catanes, ventalls, miniatures...

Ample, 11

Sergi López torna al teatre amb un divertit monòleg existencial

📍 Teatre Poliorama

🕒 26-30/06/2024

L'escena barcelonina recuperarà aquest estiu l'actor Sergi López, que pujarà de nou a l'escenari del Poliorama per interpretar la versió més evolucionada d'un dels seus grans èxits teatrals: *Non solum*. El muntatge més icònic i internacional de López, que es va estrenar fa gairebé vint anys i ha estat representat en més de 900 ocasions arreu del món, es presenta ara, "amb canvis i revisions determinants".

En paraules de López, tornar al Poliorama set anys després de la seva última actuació amb *Non solum* és un "regal" i sobretot fer-ho de la mà d'un clàssic ara "retocat, més concentrat, dinàmic" i on diu que es retroba

"amb el plaer primigeni de fer humor i compartir-lo amb la gent de casa".

Sol a l'escenari, només amb una caixa de fusta i unes ulleres de plàstic, López es multiplica en una munió de personatges que es barregen en un monòleg escrit i concebut a partir de la improvisació. L'escenografia i l'attrezzo són gairebé nuls i això estableix un espai captivador que permet al públic veure amb els seus propis ulls un miler de personatges sobre l'escenari.

L'actor brilla en aquesta obra física, gestual i amb tocs surrealistes, en la qual fins i tot canta un tema de Pau Riba i un parell de boleros.

Rambla, 115

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

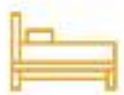
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzeret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Aquest és el millor esport per als nens

Foto: Freepik

i PEDIATRIA

Probablement, els pedagogs dirien que el millor esport és el que triïn els mateixos infants. És cert, perquè així estaran més motivats. Però hi ha més arguments a l'hora d'escollir un esport, i la majoria dels metges, així com la Fundació Espanyola del Cor, coincideixen a definir la natació com el més complet de tots i, per tant, el més recomanable en general.

La raó és que a l'hora de nedar hi intervenen molts grups musculars diferents. D'aquesta manera, la natació aporta, per si mateixa, la majoria dels beneficis de tots els altres esports. Incrementa la flexibilitat, afavoreix la coordinació i l'agilitat, millora la resposta cardiovascular davant l'esforç i, fins i tot, ajuda a l'estimulació de les persones amb problemes neurològics i paràlisi cerebral. Però no només això: la natació afavoreix la socialització, ensenya als infants nocions de salvament i fomenta el respecte i l'autoacceptació dins del grup.

Això sí, per aconseguir el màxim rendiment cal ser constant. La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva fins a arribar a una mitjana desitjable de tres sessions setmanals d'uns trenta minuts.

Les claus.....

COMPLET

En la pràctica de la natació hi intervenen un gran nombre de grups musculars

SALUDABLE

El medi aquàtic és perfecte per mantenir adequadament el sistema cardiovascular

MILLORES

La natació augmenta la flexibilitat i afavoreix la coordinació, l'agilitat i la socialització

CONSTÀNCIA

La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60x10)

33€ Set d'ocells (14 persones)

20€ Tendal (4 persones)

* Depèn del tipus de aportació. Els beneficis es destinaran a l'ajuda humanitària a Ucraïna. Els beneficis es destinaran a l'ajuda humanitària a Ucraïna. Els beneficis es destinaran a l'ajuda humanitària a Ucraïna.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

L'Associació d'Apicultors de Barcelona va celebrar el passat 11 de maig una nova edició de la Fira de Sant Ponç al Raval, al carrer Hospital i a la plaça Sant Agustí, on 50 parades van oferir tota mena de productes artesans.

Barcelona Comerç celebra el Dia Europeu del comerç local

ENTITATS ▶ La Fundació Barcelona Comerç va celebrar el 9 de maig el Dia Europeu del Comerç de Proximitat. Per a celebrar-ho, l'entitat va reunir a l'Ajuntament les principals institucions del país, entitats i organitzacions destacades del sector del comerç per celebrar la jornada. A més, la trobada va servir per escenificar el suport que les administracions i el sector comercial donen a la candidatura de Barcelona com a primera Capital Europea del Comerç de Proximitat, segons explica Barcelona Comerç.

Durant l'acte, els participants van destacar la importància del comerç local com a motor econòmic i social de Barcelona i dels municipis d'Europa, fent referència a la candidatura impulsada per l'entitat. Així, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, va mostrar el seu agraïment a totes les institucions i entitats sectorials que donen suport a la candidatura de la Capitalitat. "Ha de ser un projecte col·lectiu

Foto de família de les personalitats de l'acte. Foto: X (@CambraBCN)

que reflecteixi l'esperit de la nostra ciutat i del nostre comerç i que posi de manifest el paper vital del sector", deia Puig.

A l'acte també hi va assistir la regidora de Comerç, Restauració i Mercats, Raquel Gil, qui va afirmar que el comerç local és "un element clau" de la identitat de Barcelona i una "riquesa

a preservar en l'actual context de globalització".

Amb tot, Gil també es va referir a la candidatura de la Capitalitat Europea impulsada per Barcelona Comerç afirmant que la iniciativa "és una bona manera de refermar aquesta defensa del petit comerç" i que és la manera de "donar vida als carrers".

Nou debat: cal allargar els diumenges d'obertura d'estiu?

ECONOMIA ▶ Amb la temporada d'estiu del comerç a tocar, arriben també els primers diumenges de l'any que els establiments comercials situats a la zona de gran afluència turística poden obrir de 12 h del migdia a 20 h del vespre.

Així, el passat 19 de maig va ser el primer diumenge de l'any amb aquestes condicions, que s'allargaran fins al 15 de setembre, moment en què acaba l'acord per obrir en diumenge i festiu durant l'estiu. Ara, però, l'obertura en diumenges ha creat

un nou debat, ja que Barcelona Oberta ha demanat ampliar la campanya fins a l'octubre per la Copa Amèrica.

Per la seva banda, Barcelona Comerç no està d'acord amb aquesta possibilitat perquè beneficiaria les grans empreses, segons ha dit el seu president, Pròsper Puig, a *Betevé*.

Finalment, Barna Centre és l'eix comercial que es troba en un punt mitjà, segons han explicat al mateix mitjà, perquè "és un debat ampli que demana consens social i molta reflexió".

Els comerços de zones turístiques poden obrir en diumenge. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyà fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyà imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incredulitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pugem cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries.

Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]

L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

Cultura de Barri

Literatura | Festival Món Llibre

El festival literari Món Llibre, adreçat als infants i joves, se celebrarà el 15 i 16 de juny al CCCB, al Macba i a les biblioteques Jaume Fuster i Trinitat Vella-José Barbero.

Fotos per alertar de la crisi ambiental

FESTIVAL ▶ El Festival Enfocats de fotografia és la insígnia del Centre Cívic Pati Llimona del Raval, i enguany arriba a la seva 14a edició. Ho fa amb l'objectiu d'alertar, tal com expliquen des de la mateixa organització, "d'un tema urgent: la crisi ambiental". L'estrena va tenir lloc el passat 25 d'abril i s'allargarà fins al 15 de juny.

I res millor per llançar aquest avís que una imatge potent com és la que ha estat escollida com a fotografia oficial del certamen —obra de Joanna Chichelnitzky (Fotomovimiento)—, d'una de les protestes organitzades pel col·lectiu Eixample Respira per denunciar la contaminació de l'aire que pateix aquest districte de la ciutat.

QUATRE ITINERARIS

L'Enfocats 2024 està dividit en quatre itineraris: pràctiques sostenibles; ciutat i zones de sacrifici; mars i oceans i hort urbà. En el marc de cada temàtica s'organitzaran

diferents activitats, com ara una sessió de *hacktivisme* climàtic, la ruta *Adaptació climàtica urbana* o la xerrada *La importància dels oceans: problemàtica i solucions*.

SIS EXPOSICIONS

Pel que fa a les exposicions, el festival en programa sis: *El Clima en vaga* (Fotomovimiento); *Sant Adrià i Barcelona, zones de sacrifici ambiental* (El Periódico i Felipe Garibello); *Primary Ocean* (Ruido Photo); *Crònica d'un miratge* (Àngel García i Laura Millan); *Por mi futuro* (La Europa del Aborigen) i una exposició col·lectiva a La Bonne. Totes elles, amb un mateix patró: alertar sobre la gravetat del canvi climàtic que estem vivint i ajudar a fer visibles unes repercussions que ja patim. En són exemples l'increment de la temperatura global, l'augment de les inundacions, la sequera i la creixuda del nivell del mar, entre d'altres.

Quan els records de la història són a sota terra

EXPOSICIÓ ▶ El Centre Cívic La Sedeta exhibeix entre el 6 i el 29 de maig el projecte de la fotògrafa i periodista Ana Sánchez i l'historiador Xavier Domènech sobre els refugis antiaeris de la ciutat. Batejat amb el nom de *1.322. Refugis antiaeris de Barcelona*, a la Sedeta s'hi exposa una versió reduïda.

El projecte de Sánchez i Domènech neix per commemorar el 85è aniversari del bombardeig més mortífer que Barcelona va patir durant la Guerra Civil, que va tenir lloc durant els dies 16, 17 i 18 de març del 1938. El recull d'imatges és fruit de la investigació que la fotògrafa va fer per 400

La Sedeta acull una mostra fotogràfica sobre la història dels refugis antiaeris que hi ha repartits per la ciutat

dels 1.322 refugis documentats i mostra la gran varietat d'espais i objectes trobats que en el seu moment van servir per crear una ciutat sota la ciutat i que, actualment, continuen sent testimoni d'una solidaritat i resistència que va salvar milers de vides.

El programa sobre aquesta exposició també inclou la xerrada *Els refugis antiaeris de Barcelona: de la Guerra Civil al Bliz* per donar context a la mostra, que el dia 14 protagonitzen Sánchez, Domènech i el periodista David Fernández. I, per acabar de completar el cicle, el 25 de maig s'organitza una visita guiada al refugi antiaeri de la plaça del Diamant, que anirà a càrrec del Taller d'Història de Gràcia.

La Casa del Relotge: 40 anys sent un referent cultural

Foto: Mireia Plans/Ajuntament

EQUIPAMENTS ▶ El Centre Cívic Casa del Relotge, situat al barri de la Marina de Port (Sants-Montjuïc), va fer els seus primers passos l'any 1984. Això significa que aquest 2024 commemora quatre dècades convertit en un referent cultural de barri, i això mereix una celebració.

Així doncs, el centre fa una retrospectiva a través dels esdeveniments més destacats que ha acollit al llarg dels anys. Fins al 30 de maig, la mostra *40 anys del Relotge, 40 anys fent cultura* exposa cartells, tríptics i més material gràfic que convida a fer un viatge en el temps. També es recuperen les exposicions fotogràfiques *La lluita veïnal* i *Can Farrero: de la indústria a la cultura*, que es van crear ara fa deu anys.

Més endavant, el 6 de juny s'estrenarà la nova exposició *40 anys, 40 retrats*, un homenatge a totes les persones que han format part de la història de l'equipament. I, finalment, el 8 de juny es farà la *Gran festa: 40 anys fent cultura*, que omplirà els Jardins de Can Farrero de records, emocions i música per presentar l'actual projecte comunitari de l'espai.

Foto: Joanna Chichelnitzky/Fotomovimiento

Reflexions artístiques i comunitàries a Sant Andreu amb el Calidoscopi cultural

ART ▶ El cicle Calidoscopi cultural 2024, que es va posar en marxa a mitjans d'abril i s'allargarà fins a finals de juny, arriba enguany als equipaments i serveis del districte de Sant Andreu sota la temàtica *Art i creació comunitària*. L'objectiu és convidar el públic a reflexionar sobre els processos creatius i les diferents maneres de teixir les comunitats.

A través de diverses iniciatives, el Calidoscopi es marca com un dels objectius d'enguany ocupar els espais públics perquè la gent se'ls faci seus. Entre la programació destaquen activitats com ara *Fem memòries: grup de reconstrucció de la memòria del Canòdrom*, *Kenòpsia*, *Flamenco Pop: una revolució gitana* o,

entre d'altres, *Rostres de la Sagrera: visió de comunitat*. Una programació que permetrà als seus participants contribuir a la recuperació del passat no escrit del Canòdrom de la Meridiana, reflexionar sobre els despropòsits urbanístics que han tret espai públic a la ciutadania, conèixer el projecte Museu Flamenco Pop de l'artista i productora Cathy Claret o descobrir fotografies dels veïns amb les quals es crea un fitxer popular de les expressions de la seva comunitat.

La comissària del Calidoscopi, Vanessa Peña Alarcón, remarca la importància d'un cicle com aquest per "generar vasos comunicants entre territoris, contextos, persones i afectes".

Foto: Ajuntament

L'Espai Línia va acollir una conferència que va comptar amb la participació del comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Entre l'estigma i la invisibilització: la realitat del col·lectiu LGBTI als mitjans

Albert Alexandre
BARCELONA

Fa un temps, la xerrada en la qual el passat 30 d'abril van participar el comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez, la coordinadora del Servei Cruïlles, Elena Longares, i l'economista Olympia Arango hauria estat una absoluta raresa en el panorama mediàtic català. Així va quedar reflectit en l'acte *Actualitat LGBTI. Com es pot representar la diversitat sexual als mitjans catalans?*, emmarcat en el cicle de conferències *Districte LGBTI* que impulsa el *Línia* a l'Espai Línia.

Els ponents van posar sobre la taula la manca de representativitat i el biaix en la descripció del col·lectiu LGBTI i com aquesta situació, tot i que en els darrers temps ha canviat, encara és problemàtica. D'aquesta manera, tal com van reconèixer Rodríguez, Longares i Arango, esdeveniments com la conferència en qüestió o la recentment estrenada revista *Orgull* del mateix grup editorial suposen un pas endavant per al col·lectiu.

Malgrat tot, el camí és llarg, i segons va explicar el comissionat de l'Ajuntament de Barcelona, "els temes LGBTI no apareixen als mitjans en la seva plenitud, i quan ho fan s'envia una imatge que no es correspon amb la realitat". "No en parlen o ho fan

per pervertir la imatge de la comunitat LGBTI", va lamentar Rodríguez.

Per la seva banda, Arango va considerar que hi ha una "homogeneïtzació del col·lectiu com si tothom que en forma part tingués les mateixes demandes i la mateixa mena de vida". Així mateix, l'economista va recordar que, segons dades de l'any 2018, el 52,8% de les notícies que parlaven sobre el col·lectiu es referien a la discriminació que reben les persones LGBTI, mentre que el 24,3% eren titulars sobre els seus drets i les polítiques que es duen a terme per protegir-los. "La narrativa és que ser una persona LGBTI és una cosa terrible, i encara que és cert que hi ha violència i patiment, no només és això", va assenyalar.

De la mateixa manera, Longares va afirmar que no es reflecteix pràcticament la vida quotidiana de les persones LGBTI ni com temes com l'habitatge, que "poden estar a l'agenda mediàtica", afecten les persones del col·lectiu. "Estem molt poc retratades i visibilitzades dins dels mitjans generalistes", va afegir. Des del seu punt de vista, el col·lectiu encara queda més invisibilitzat quan les persones que en formen part pateixen altres opressions. "Els altres eixos de desigualtat estan totalment invisibilitzats, i si ets una persona LGBTIQ+ en una situació administrativa irregular estàs encara més invisibilitzada", va dir per afegir que això també succeeix

amb les persones més grans. "El tema de la classe social no es veu ni se l'espera, com el tema de la diversitat funcional", va criticar. Així mateix, va considerar que en períodes electorals, per exemple, "es parla poc dels efectes que poden tenir polítiques d'ultradreta en la vida de les persones del col·lectiu".

EL QUE SÍ QUE HI APAREIX

Tal com van apuntar les tres persones convidades, sí que existeixen situacions que es visibilitzen més que d'altres. "Tots els subcol·lectius estan infrarepresentats, però si hi ha un col·lectiu que està més visibilitzat és el dels homes gais", va dir Longares. Tanmateix, va lamentar que a ells sovint se'ls vincula a una mena de notícies concretes relacionades amb la salut pública com si només fossin "vectors de transmissió de malalties".

En línies similars, Rodríguez va afirmar que sovint els mitjans de comunicació recorren a persones que són "teòricament especialistes, però que a la pràctica no ho són tant", per parlar de temàtiques que tenen a veure amb el col·lectiu. Es va referir a metges de capçalera, per exemple, que aprofundeixen en l'estigma que hi ha cap a les persones LGBTI.

Segons Longares, el problema de la forma amb què es tracta la sexualitat dels integrants del col·lectiu, però, va més enllà i rau en el tabú general per parlar de sexualitat, de relacions afectives sexuals, d'amor romàntic o de

violència. "Quan ajuntem temàtiques que són tabú amb un imaginari social concret ens trobem notícies amb titulars desastrosos, com ha passat amb el món del VIH o el *chemsex*", va dir. "No hi ha una cultura de la sexualitat. No hi ha formació ni pedagogia, i quan s'aborden temàtiques LGBTI amb temes tabú es fa una bola gegant", va afegir.

En una línia una mica diferent, Rodríguez va considerar que els homes gais o les dones lesbianes estan "ben representats" als mitjans, perquè actualment hi ha presentadors del col·lectiu. No obstant això, va reconèixer que es tracta només d'una victòria parcial, ja que encara no hi ha presentadors transsexuals. "Les persones trans són les més estigmatitzades als mitjans, perquè quan hi apareixen només ho fan per parlar de la seva transició", va dir Rodríguez. Així mateix, el comissionat va assenyalar que al món de la ficció la situació és diferent. "Hi ha trames LGBTI, però no hi ha històries on ser un personatge LGBTI és una cosa més", va explicar per afegir que, "a la ficció, les persones bisexuals no estan pràcticament representades".

RESPONSABILITATS

La conferència també va servir per mirar d'entendre com solucionar aquesta problemàtica que es viu en els mitjans. Rodríguez, amb tot, va reconèixer que "la professió periodística està molt precaritzada i no hi ha temps per contrastar la informació o preguntar

a totes les parts implicades ni als referents del col·lectiu".

Per la seva banda, Longares va considerar que "hi ha hagut una evolució" en la mirada dels mitjans cap al col·lectiu. "Tenir mitjans especialitzats obre un univers que fa que tothom rebi més informació i millor", va afirmar. A més, va assenyalar que una de les claus és que aquests mitjans comptin amb "la participació de les entitats en la generació de notícies" i que tinguin en les seves files persones del col·lectiu.

Arango, més crítica, va assegurar que, "tot i que la pedagogia està bé, cal més voluntat als mitjans". "Potser no necessitem tanta pedagogia, sinó mitjans públics i sancions que facin que les lleis es compleixin", va dir tot referint-se a la llei 11/2014 que protegeix els drets de les persones del col·lectiu. En la mateixa línia, Longares va assegurar que "falta voluntat política" i mesures més "imaginatives, perquè de vegades és massa fàcil pagar una multa".

En aquest sentit, Rodríguez, Longares i Arango van dir que el naixement de la revista *Orgull* és un fet molt important en aquest camí cap a la normalitat. "A poc a poc la representativitat del col·lectiu, potser no tan ràpid com ens agradaria, ha anat evolucionant", va sentenciar Rodríguez.

Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

El CB Ciutat Vella va posar punt final a la temporada el passat 11 de maig i ho va fer amb una derrota per 61-64 contra la UE Mataró. L'equip ha acabat 7è, amb 13 victòries en 26 matxs, i 1732 punts a favor i 1735 en contra.

La puresa del futbol modest

» El derbi barceloní UE Sant Andreu-CE Europa és l'exponent de la resistència i l'èxit de l'esport proper
 » "L'afició hauria de ser el pal de paller dels clubs", defensa Ramon Armengol, directiu del CE Europa

Toni Delgado
BARCELONA

Amb els cascos a les orelles i la resta de sentits pendents d'un matx de l'Esport Club Granollers és quan Emma Montané se sent plena. "Per a mi narrar els nostres partits a Ràdio Granollers és un privilegi i un plaer, i m'omple molt més que anar a estadis de Primera Divisió", confessa, orgullosa, la cap de premsa del conjunt granollerí, fundat el 1913.

Montané descriu la passió i la puresa del futbol modest, el futbol de sempre, proper i familiar i, alhora, l'amor per una entitat esportiva: "Costa concretar amb paraules com t'estimes un club i un escut, i com pateixes i gaudeixes per i amb ell. Tinc fotos meves al camp del carrer Girona amb tres anys. El pare em va transmetre aquesta passió i l'avi ho va fer amb ell. El somni del futbol base és arribar al primer equip".

La massa social de l'Esport Club Granollers està formada pels socis i sòcies de tota la vida, com els Montané i, sobretot, per les famílies i qui forma part del futbol base. En els partits del sènior masculí es reuneixen entre 300 i 350 espectadors, i en els del femení, que ha nascut aquest any, entre 100 i 120. El club té 102 socis.

ELS HORARIS DE LA FEINA

És fàcil identificar-se amb els jugadors i jugadores de l'Esport Club Granollers: s'entrenen després de complir els horaris de la feina, juguen els caps de setmana i no viuen en una bombolla paral·lela. "Són molt propers amb la premsa i l'afició. El gran regal del futbol modest és poder abraçar els protagonistes, que vagin a celebrar amb tu un gol a la grada i fer-t'hi fotos després del partit. Això a Primera Divisió és impossible", celebra la periodista esportiva, que des que és cap de premsa viu encara amb més intensitat l'amor pel seu club.

El CE Europa-UE Sant Andreu és el clàssic entre barris per excel·lència, i continua fent història, ara a la Segona RFEF, la quarta categoria estatal. El partit de la primera volta, disputat el passat 17 de setembre, és, amb 3.840 espectadors, el segon amb més públic des de la inauguració del Nou Sardenya, el 4 de maig de

La química entre els jugadors i jugadores del CE Europa i la seva afició és absoluta. Foto: Xavi de la Ossa/CE Europa

1995. El matx amb més aficionats (4.032) també és d'aquest curs (primera eliminatòria de la Copa del Rey contra l'Elche CF).

El derbi barceloní de la segona volta, jugat el passat 28 de gener, és l'últim ple en la història del Narcís Sala, amb 6.531 espectadors (només hi havia 32 localitats lliures). Quan no s'havien posat seients a totes les graderies, s'hi havien reunit més de 15.000 persones en el partit definitiu per pujar a Segona Divisió, que es va en-

El clàssic barceloní de la primera volta és el segon partit amb més públic al Nou Sardenya

dur el Barça Atlètic de Luis Enrique (curs 2009-2010) o també el dia que la UE Sant Andreu va pujar a Segona B contra el Mazarrón CF (temporada 2004-2005). La xifra encara va ser superior molts cops abans perquè l'aforament inicial de l'estadi, inaugurat el 1970, era de 18.000 espectadors.

El futbol modest és la resistència, l'univers de la naturalitat i la proximitat. "Els clubs d'elit s'han professionalitzat, han prioritzat convertir-se en grans marques internacionals i la majoria ja no són propietat dels aficionats. L'afició hauria de ser sempre el pal de paller dels clubs i que cada un dels membres d'un equip entengués la idiosincrasia de l'entitat. Estem orgullosos d'ha-

ver mantingut l'essència de l'esport i de competir al màxim nivell amb els equips masculins i femenins", intervén Ramon Armengol, directiu de l'àrea social del CE Europa. D'adolescent, Armengol anava al camp de tant en tant, però va ser d'adult quan es va enamorar del club perquè era una entitat amb la qual s'identificava i que representava la seva manera de veure les coses.

Entre els nous socis del club gracienc hi ha persones "desencantades" amb el futbol modern, altres a qui mai els havia cridat l'atenció el futbol, altres que volen multiplicar o recuperar les seves arrels... Els socis de tota la vida transmeten l'estima pel CE Europa i els seus valors, que van lligats als del barri, que "històricament ha estat i és republicà, catalanista i majoritàriament d'esquerres". El club es va declarar el setembre de 2021 com a entitat "antifeixista, antimasclista i antiracista, i que lluita contra l'homofòbia i l'assetjament escolar".

Els historiadors asseguren que el CE Europa no havia tingut mai tants socis, uns 1.950, des de la inauguració del Nou Sardenya. A principis de la temporada passada n'eren 732 i, fa sis cursos, 392. Més enllà del derbi contra la UE Sant Andreu, la xifra més habitual d'espectadors del primer equip masculí és de 1.500. En certs matxs gairebé en són 2.000, i el femení, que competeix a la Primera RFEF (Segona Divisió), sol reunir més de 500 persones i, en certes ocasions, supera les 1.000.

Xifres millors que les d'uns quants equips de la Liga F (Primera Divisió). Armengol té clar que la tendència ascendent de públic va començar la temporada 2013-2014, amb l'aparició d'Eskapulats, la grada popular del club, que "va fer que gent jove del barri tornés a anar al Nou Sardenya".

Gerard Álvarez, portaveu de la UE Sant Andreu, adverteix que qui va un dia al Narcís Sala, hi torna. "L'ambient que s'hi respira és espectacular, i els últims cursos hi ha

Des que es va inaugurar el Nou Sardenya, el CE Europa no havia tingut tants socis, uns 1.950

molta canalla animant l'equip amb la samarreta de la UESA. El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves a les grades. També ens ha beneficiat l'acord amb la marca Meyba. El club està fent una feina excel·lent", exposa.

La xifra mitjana d'assistència als partits del sènior masculí és de més de 3.300 persones. "Ara estem centrats en el futbol formatiu femení, amb equips en diferents categories, i aquesta temporada no tenim primer equip", matisa Álvarez, per a qui el citat partit d'ascens a Segona B contra el Mazarrón CF va suposar un "abans i un després", i ja no ha deixat mai de seguir el club. Se'n va fer soci, més endavant va formar part de la ràdio de l'en-

titat, i, des del passat juny, és directiu i portaveu de la UESA.

El curs 2009-2010 la UE Sant Andreu tenia uns 1.700 socis i l'octubre de 2020 havia baixat a 670. El 2022 ja n'eren 1.134 i el passat Nadal, en els primers mesos a Segona RFEF, n'eren 3.110, i ara la xifra s'apropa als 3.500.

UN "HOME DE CLUB"

"Categories com la Segona RFEF conformen aquell futbol semi-professional amb què molta gent se sent identificada i que està molt viu. El futbol de proximitat que, és clar, intenta millorar i professionalitzar les seves estructures", intervén Miquel Bonamich, gerent del Cerdanyola FC. Es defineix com un "home de club" i es deixa l'ànima per l'entitat, on va aterrar fa deu anys.

El ZEM Les Fontetes reuneix unes 500 persones per veure els matxs del sènior masculí, que el curs passat en tenia 300 perquè formava part del grup cinquè i era l'únic equip català. El femení, a Preferent i amb entrada lliure, en té menys de 100. El Cerdanyola FC té uns 300 socis, el doble de quan jugava a la Tercera RFEF, i el seu gran suport és el futbol base. Té un miler de jugadors i jugadores que estan creixent al club. El futbol base i les seves famílies conformen gran part de l'afició "d'una entitat sense ànim de lucre que no té un arrelament històric perquè es va fundar el 2006".

També podem gaudir de la puresa d'aquest univers a 3Cat, amb la sèrie documental *Futbol modest*, que, en paraules del seu director, Albert Pons, no només està adreçada a qui segueix el futbol, sinó a qualsevol públic. "És més aviat un retrat d'històries i de persones en un context de futbol modest. No s'hi veu cap partit. Els testimonis, que ens han obert les portes de casa seva i ens han cuidat molt, ens han explicat els seus vincles amb els clubs. Hem compartit amb ells part de la seva vida familiar i al barri", enraona. El primer capítol està dedicat al derbi entre la UE Sant Andreu i el CE Europa.

"El futbol modest té una funció social i política, i reuneix valors i respecte per un territori, com una associació cultural, per exemple. I aquesta sèrie també descriu una manera de cuidar-nos i respectar-nos com a societat", tanca Pons.

No t'ho perdís

Foto: X (@mes_llibres)

En altres paraules

Un festival de paraules que es converteixen en literatura, música, art i espectacle. D'això tracta *En altres paraules*, una iniciativa que s'està tirant endavant al CaixaForum fins al 30 de maig i que proposa gaudir de la cultura amb vermutats poètics, tallers, conferències, concerts, esmorzars amb periodistes, activitats familiars i propostes diverses per a tots els públics. Les entrades per a cadascun dels actes costen entre sis i 15 euros i tot plegat té l'objectiu de fer reflexionar la ciutadania sobre el poder del diàleg i de la paraula, i donar visibilitat a les millors veus de la cultura i del panorama literari.

Famosos

La futbolista i capitana del FC Barcelona, Alexia Putellas (Mollet, 1994), ha creat una fundació pròpia que es diu Eleven i que vol ajudar les nenes vulnerables a través del futbol. Pròximament, obrirà la primera acadèmia a Mollet, on un equip d'educadores socials i d'entrenadores de futbol treballaran amb cent nenes d'entre 8 i 16 anys per ajudar-les a créixer socialment i emocionalment. Es tracta de la iniciativa més destacada que la molletana ha tirat endavant fora del camp, malgrat que a dins hi suma fites molt importants. Cal recordar que Putellas ha guanyat un Mundial amb la selecció espanyola i els grans premis futbolístics amb el Barça, i que, a més, ha rebut la Pilota d'Or a millor jugadora del món i dos Premis The Best FIFA. Per això, és àmpliament considerada la gran estrella contemporània del futbol femení i una de les millors de la història.

La fitxa

QUI ÉS?

ALEXIA PUTELLAS

ÉS FAMOSA PER...

Ser la millor futbolista del món

És considerada una estrella del futbol femení

QUÈ HA FET?

Crear una fundació per ajudar nenes vulnerables

Es diu Eleven i treballarà per fer-les créixer socialment i emocionalment

A LES XARXES...

Felicitations per la iniciativa

Els usuaris aplaudeixen la proposta que tirarà endavant

Llibres

Com un batec en un micròfon
Clara Queraltó

Aquest llibre narra la història de la Gabriela, que ha decidit passar l'estiu a casa del seu avi, en un poble interior de l'Empordà. Sense voler-ho, s'enamora i viu un amor d'estiu que l'autora explica des de dues òptiques diferents: la de la Gabriela i la del noi, en Quim. És una oda als mecanismes de la seducció i l'atracció entre contraris.

Teatre

La Cenerentola
Gioachino Rossini

És una de les òperes més conegudes del món i aterra al Liceu fins al 1 de juny. Està basada en el tradicional conte de *La ventafocs*, que explica la història de la jove serventa, però sense els aspectes màgics i fabulosos de la versió original. A més, inclou alguns canvis en el paper de personatges com la fada o la madrastra, reconvertits en figures noves.

Música

Fronteras invisibles
La Barranca

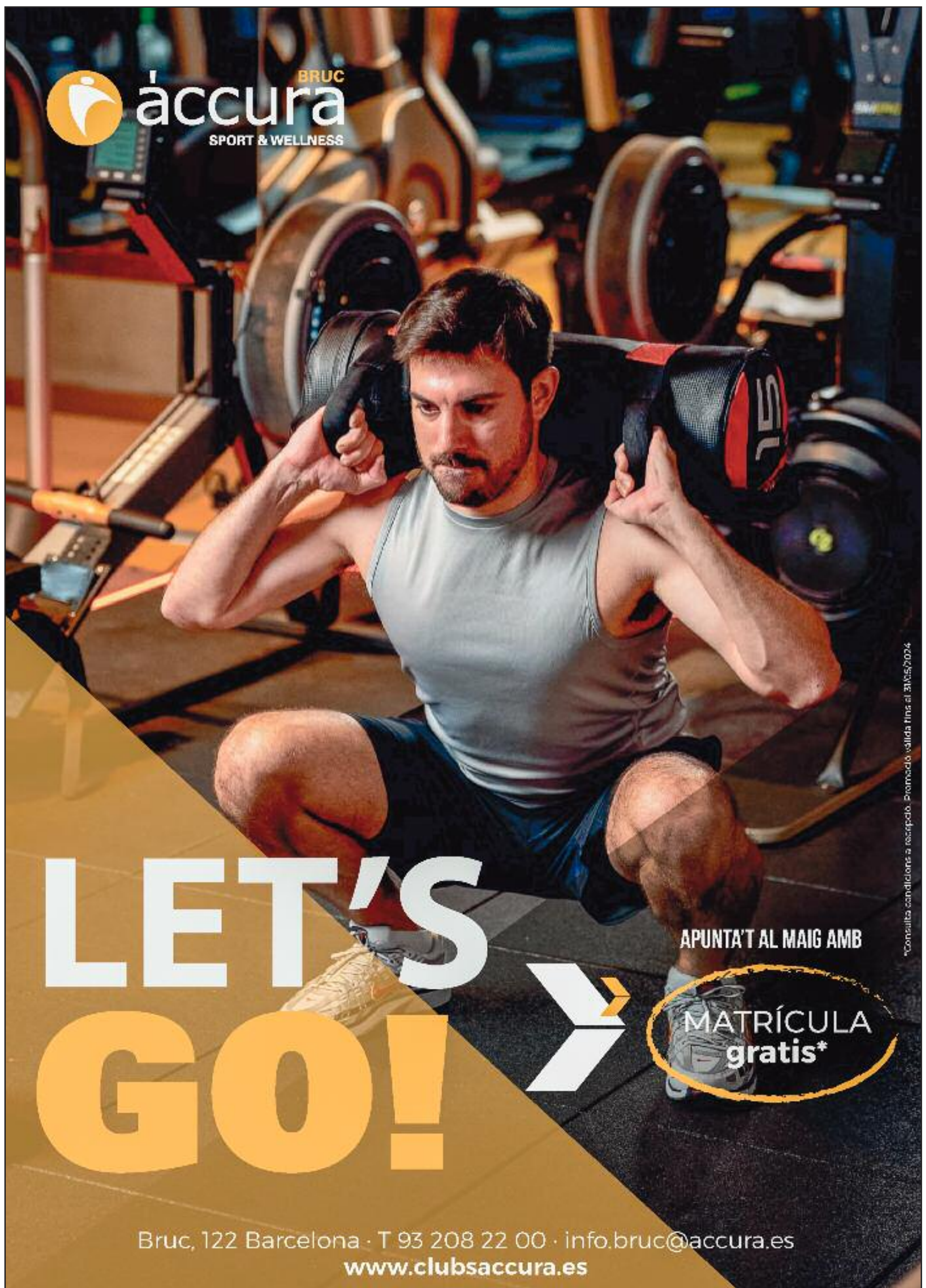
La banda mallorquina més destacada d'ska i reggae presenta el seu primer disc de llarga durada, amb una dotzena de cançons amb les quals el grup busca transmetre bones vibracions. Hi predominen els ritmes jamaicans i les melodies de la música mestissa catalana, amb els instruments de vent i les veus com a principals protagonistes.

Pelis i sèries

El primat de Polònia
Michał Konrad

La pel·lícula narra la història del cardenal Wyszyński, un líder espiritual polonès que s'enfronta a les autoritats comunistes per obtenir més drets per a l'Església i la nació, i estableix les bases per a l'ascens del Papa Joan Pau II i la caiguda del comunisme a Europa. És un film basat en fets reals que recorda aquesta figura tan destacada i, a la vegada, silenciada.

**LET'S
GO!**

APUNTA'T AL MAIG AMB

**MATRÍCULA
gratis***

*Consulta condicions a recepció. Promoció vàlida fins al 31/05/2024

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es